

کلاس‌های موضوعی؛ دستاوردها، حدودیت‌ها و راهکارها

■ شمسی نامی*

چکیده:

این مقاله برگرفته از تحقیقی است که در پژوهشگاه مطالعات آموزش و پرورش به سفارش دفتر راهنمایی تحصیلی انجام شده و منظور از آن ارزشیابی اجرای آزمایشی طرح کلاس‌های موضوعی در مدارس راهنمایی کشور بوده است. اهداف این تحقیق شامل مشخص کردن میزان تحقق هدفهای طرح کلاس‌های موضوعی و راهکارهای اصلاح و بهبود آن است. در سؤالات تحقیق به بررسی تفاوت میان مدارس مشمول و غیرمشمول در زمینه بهبود فرآیندها و افزایش دستاوردهای آموزشی، پیامدها، قوتهای، ضعفهای و راهکارهای اصلاح و بهبود طرح و کم و گیف دوره‌های آموزشی پرداخته شده است. روش توصیفی و داده‌های مورد نیاز با استفاده از پرسش‌نامه، مصاحبه، مشاهده و آزمون‌های پیشرفت تحصیلی گردآوری شده است. برای انجام این تحقیق ۸ مدرسه موضعی دخترانه و پسرانه از میان ۶۲ مدرسه مشمول طرح آزمایشی به صورت تصادفی انتخاب شده است. سپس برای فراهم کردن امکان مقایسه آن‌ها با مدارس عادی، ۸ مدرسه راهنمایی غیرمشمول - که با توجه به نظر کارشناسان از نظر فضای و تجهیزات و نیروی انسانی وضعیت مشابه مدارس مشمول داشته‌اند - هم انتخاب شده است. حجم نمونه شامل ۱۳۵۰ نفر دانش‌آموز، ۳۵۰ نفر معلم، ۴۰۰ نفر والدین، ۱۶ نفر مدیر و ۲۵ نفر صاحب‌نظر است. یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که، در مجموع، مدارس مشمول نسبت به مدارس غیرمشمول از عملکرد بهتری برخوردار بوده و در تحقق اهداف خود موفق بوده‌اند. در مورد پیشرفت تحصیلی، تفاوت میان معدل نیم‌سال اول در سال اجرای این تحقیق (سال تحصیلی ۸۹-۹۰)، معدل سال قبل و همچنین تفاوت نمرات در آزمون‌های برگزار شده در درس علوم به نفع مدارس مشمول معنادار بوده، اما در آزمون‌های ریاضیات و ادبیات گرچه نمرات مدارس مشمول بالاتر بوده، اما تفاوت آن‌ها معنادار نبوده است. همچنین کم و گیف دوره‌های آموزشی برگزار شده برای معلمان و مدیران مدارس مشمول نیز، از نظر مخاطبان، مورد قبول نبوده است. در مجموع، این طرح علیرغم داشتن مشکلات متعدد ناشی از کمبود امکانات با موفقیت اجرا شده است. این موفقیت می‌تواند ناشی از تحت نظارت و ارزشیابی بودن و ضرورت پاسخ‌گویی مجریان در مقابل مسئولیت خود باشد. بر این اساس، قضایت در مورد تداوم اجرا و گسترش طرح، مستلزم ارزشیابی‌های تکوینی و تراکمی در مراحل بعدی اجرای آن است.

کلاس‌های موضوعی، روش‌های تدریس، تجهیزات آموزشی، مشارکت
دانش‌آموزان، پیشرفت تحصیلی

کلید واژه‌ها:

تاریخ دریافت مقاله: ۹۱/۷/۲۶ تاریخ پذیرش مقاله: ۹۱/۷/۳۰
تاریخ شروع بررسی: ۹۲/۶/۳ * عضو هیأت علمی پژوهشگاه مطالعات آموزش و پرورش..... shamsinami@gmail.com

کلاس‌های موضوعی؛ دستاوردها، محدودیت‌ها و راهکارها

مقدمه

موضوعی کردن کلاس‌ها طرحی است که در دفتر آموزش راهنمایی تحصیلی وزارت آموزش و پرورش تهیه شده و به اجرا درآمده است. این طرح در صدد افزایش اثربخشی آموزشی از رهگذر تخصصی هر کلاس به یک ماده درسی خاص و تجهیز آن با وسائل آموزشی مورد نیاز آن ماده درسی و فراهم کردن دیگر امکانات لازم برای استفاده معلمان و دانشآموزان از فضا و تجهیزات و فعال کردن روش‌های تدریس و مشارکت دادن دانشآموزان در فعالیت‌های عملی و گروهی است.

در نظام آموزشی کشور ما هر چند برای ایجاد تحول در برنامه‌ها و ساختارها، تغییراتی در قالب‌ها و محتواها ایجاد شده، اما همچنان مشکلات گوناگونی مطرح است که افت تحصیلی بالایی را در کشورمان رقم می‌زند و از این طریق خسارتهای زیادی را به نظام‌های آموزشی وارد می‌سازد (موسی‌بنزاد، ۱۳۸۰). هر چند افت تحصیلی ناشی از عوامل متعددی در ابعاد فردی، خانوادگی و آموزشی است، اما عوامل آموزشی و امکانات تحصیلی در این مشکل نقش مؤثرتری ایفا می‌کند (بیابانگرد، ۱۳۷۸). از جمله این عوامل، می‌توان به معلم محبور بودن برنامه درسی، عدم استفاده از روش‌های فعال تدریس و تجهیزات آموزشی، مشارکت ندادن دانشآموزان در فرایند یاددهی – یادگیری و عدم انجام فعالیت‌های عملی در کلاس، نداشتن انگیزه توسط دانشآموزان برای تفکر و تحقیق و محدود شدن فرایند یاددهی – یادگیری به یادآوری و یادسپاری اشاره کرد.

نتایج تحقیقات انجام شده در مورد کلاس‌های نوین نشان می‌دهد که در این کلاس‌ها از تکنولوژی آموزشی استفاده و بر یادگیری فعال تأکید می‌شود (بالانسکت^۱، ۲۰۰۹ و بالانسکت، بلمیر^۲ و کفالا^۳، ۲۰۰۶). ارتقای یادگیری مشارکتی، افزایش یادگیری فردی و مطالعه خودتنظیم شده و افزایش استقلال دانشآموزان از پیامدهای این امر است (ژانگ^۴، ۲۰۰۲، کوه^۵، ۲۰۰۷ و ساچمن^۶، ۱۹۹۷) و اهمیت یادگیری اجتماعی (اورمرود^۷، ۱۹۹۸) و ونگر^۸ (۱۹۹۹) مورد تأکید قرار گرفته است. پیامدهای مثبت یادگیری در این کلاس‌ها را شامل تعامل بیشتر، احساس مثبت نسبت به روش‌های تدریس معلمان (ژانگ، ۲۰۰۴)، یادگیری اکتشافی و افزایش نگهداری مطالب در ذهن گزارش کرده‌اند (دیوک^۹، ۱۹۹۸، مکوی^{۱۰}، ۱۹۹۶، کرنل^{۱۱}، ۲۰۰۲). تحقیقات انجام شده در ایران هم رابطه میان استفاده از وسائل آموزشی و پیشرفت تحصیلی و یادگیری را مورد تأیید قرار داده‌اند (باطنی، ۱۳۷۳؛ درویش، ۱۳۷۷؛ توکلی، ۱۳۷۹؛ اکبری، ۱۳۸۰ و غدیری، ۱۳۷۴). تحقیقات مختلفی در زمینه میزان استفاده معلمان از تجهیزات آموزشی و دلایل عدم استفاده یا استفاده کم از آن‌ها در دوره‌های مختلف تحصیلی در سطح استان‌ها و شهرهای کشور انجام شده است. طبق نتایج این تحقیقات، تجهیزات آموزشی موجود در اغلب مدارس کافی نیست (نظری، ۱۳۷۳، اکبری، ۱۳۸۰، توکلی، ۱۳۷۹، واشقانی فراهانی، ۱۳۷۳، شاهکرم، ۱۳۷۵، اطهری‌راد، ۱۳۷۵ و درویش، ۱۳۷۷). به علاوه، عوامل متعددی هم امکان استفاده از همان تجهیزات محدود را با مشکل مواجه می‌سازد که از جمله آن‌ها

می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

کهنه‌گی و نقص داشتن تجهیزات آموزشی موجود در مدارس (اکبری، ۱۳۸۰)، عدم همکاری مسئولان مدرسه برای در اختیار گذاشتن تجهیزات آموزشی و فراهم کردن تسهیلات برای استفاده از آن (فلاح، ۱۳۸۲ و مهریان، ۱۳۷۴)، در اختیار نداشتن فضای کافی و مناسب برای استفاده از تجهیزات آموزشی در کلاس و مدرسه (اکبری، ۱۳۸۰، مشایخی، ۱۳۷۲، واشقانی فراهانی، ۱۳۷۳، شاهکرم، ۱۳۷۵، نهادوندی، ۱۳۷۷ و درویش، ۱۳۷۷)، عدم وجود یا نقص داشتن تجهیزات اینمی در مدارس برای مقابله با حوادث احتمالی ناشی از آزمایش‌ها و فعالیت‌های عملی (اکبری، ۱۳۸۰)، ناآشنایی معلمان با چگونگی استفاده از تجهیزات آموزشی (نظری، ۱۳۷۳، فلاح، ۱۳۸۲، مشایخی، ۱۳۷۲، هاشمی مقدم، ۱۳۷۱، توکلی، ۱۳۷۹، مهریان، ۱۳۷۴، اطهاری راد، ۱۳۷۵، نهادوندی، ۱۳۷۷ و درویش، ۱۳۷۷)، متناسب و هماهنگ بودن تجهیزات آموزشی موجود در مدارس با محتوای درسی (نظری، ۱۳۷۳، اکبری، ۱۳۸۰، مهریان، ۱۳۷۴ و نهادوندی، ۱۳۷۷)، ساده و کم‌زحمت بودن استفاده از روش‌های سنتی تدریس و پژوهشی بودن استفاده از تجهیزات آموزشی (مشایخی، ۱۳۷۲)، زیاد بودن تعداد دانش‌آموزان در کلاس (نظری، ۱۳۷۳، مشایخی، ۱۳۷۲، هاشمی مقدم، ۱۳۷۱، توکلی، ۱۳۷۹، شاهکرم، ۱۳۷۵ و هادی‌پور، ۱۳۶۸)، نامناسب بودن نظام ارزشیابی از پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان و عملکرد معلمان و توجه صرف به درصد قبولی و اندازه‌گیری محفوظات به جای توجه به مهارت‌ها و فعالیت‌های عملی (نظری، ۱۳۷۳، مشایخی، ۱۳۷۲، هاشمی مقدم، ۱۳۷۱ و توکلی، ۱۳۷۹) و بالاخره زیاد بودن حجم کتاب و مطالب درسی و کمبود وقت برای استفاده از تجهیزات آموزشی (نظری، ۱۳۷۳، مشایخی، ۱۳۷۲، هاشمی مقدم، ۱۳۷۱، توکلی، ۱۳۷۹ و مهریان، ۱۳۷۴، شاهکرم، ۱۳۷۵ و نهادوندی، ۱۳۷۷).

برای رفع این مشکلات در دهه گذشته فعالیت‌های گوناگونی توسط سیاست‌گذاران و متولیان اجرایی انجام شده است. از جمله اقدام‌های انجام شده در سطح دوره راهنمایی می‌توان به تغییراتی اشاره کرد که در برنامه درسی صورت گرفته است. علاوه بر این به نظر می‌رسد اقدام‌هایی نظیر حذف امتحانات نهایی، اختیارات تفویض شده به معلمان برای ارزشیابی تکوینی، نقش دادن به والدین در امر ارزشیابی و در نتیجه رهایی معلمان از فشار امتحانات هماهنگ و پایانی، زمینه لازم را برای استفاده معلمان از روش‌های فعلی تدریس فراهم کرده است.

آنچه که اکنون به عنوان یک مانع رخ نموده، عدم برخورداری مدارس از تجهیزات آموزشی کافی و مناسب مطابق با برنامه درسی یا در صورت برخورداری از حداقل منابع، عدم استفاده از آن در کلاس است. این موضوع سبب شده است تا متولیان طراحی و اجرای برنامه درسی در سطح دوره راهنمایی در صدد برآیند تا با موضوعی کردن کلاس‌های درس امکان برخوردار شدن مدارس از تجهیزات آموزشی و همچنین استفاده از تجهیزات موجود در فرایند یاددهی - یادگیری را فراهم آورند.

کلاس موضوعی، اصطلاحی است که برای نام بردن از کلاس‌هایی به کار می‌رود که با چیدمان و

کلاس‌های موضوعی؛ دستاوردها، محدودیت‌ها و راهکارها

چینشی متفاوت از کلاس‌های سنتی سازمان دهی شده‌اند. در مدارس دارای کلاس موضوعی، کلاس‌ها بر اساس موضوعات درسی سازماندهی و تجهیز می‌شوند. براین اساس، به تناسب ماده درسی مربوط، تجهیزات لازم در کلاس تعییه می‌شود و با توجه به روش‌های تدریس مورد استفاده به سازماندهی فضا، چیدمان و تجهیزات پرداخته می‌شود، به‌نحوی که بیشترین انعطاف و امکان برای استفاده از فضا و تجهیزات فراهم شود (همایش توجیهی کلاس‌های موضوعی، ۱۳۸۸).

طرح کلاس‌های موضوعی با هدف کلی ارتقای کیفیت آموزش از سال تحصیلی ۸۹-۸۸ به صورت آزمایشی به اجرا درآمده است. اهداف جزیی شامل فرست و فضای مناسب برای انجام فعالیت‌های عملی توسط دانش‌آموزان، فراهم کردن شرایط مناسب جهت به کارگیری روش‌های فعال تدریس، ایجاد فرصت و ترغیب دانش‌آموزان به تفکر و تحقیق، شناخت استعدادها و توانمندی‌های بالقوه دانش‌آموزان و توجه به فناوری در آموزش است (دفتر آموزش و پرورش راهنمایی، ۱۳۸۸).

سابقه اجرای کلاس‌های موضوعی در ایران به صورت غیررسمی (در سطح مدارس انگشت‌شماری) تا حدود ۲۵ سال پیش هم بر می‌گردد، اما بیشتر این مدارس پس از مواجه شدن با مشکلات یا با تعییر مدیریت مجدداً به حالت معمول برگشته‌اند. در عین حال، برخی از آن‌ها با سابقه حدود ۱۰ سال همچنان با این شیوه اداره می‌شوند و در حال حاضر هم تحت پوشش طرح آزمایشی قرار گرفته‌اند. اما متأسفانه با توجه به نظام‌مند نبودن و سلیقه‌ای بودن آن‌ها، تحقیق یا ارزشیابی مضبوطی در زمینه میزان کارآمدی آن‌ها صورت نگرفته است تا بتوان در بررسی پیشینه به نتایج آن‌ها استناد کرد.

در بررسی پیشینه این امر در نظام‌های آموزشی کشورهای دیگر، با طرحی تحت عنوان «کلاس موضوعی» یا هر عنوان مشابه دیگری که متضمن این مفهوم باشد، در قالب «طرح خاص» مواجه نشده‌یم، اما این امری مسلم است که در نظام‌های آموزشی کشورهای توسعه یافته تأکید بر آن است که در مدارس، هر درس در فضاهای خاص مناسب با همان درس یا رشته و با استفاده از وسائل و امکانات آموزشی ذیربیط تدریس شود. بنابراین گرچه این امر در قالب طرح خاصی به اجرا در نیامده، اما به عنوان یک موضوع پذیرفته شده به‌ویژه در سطح مدارس متوسطه مطرح است.

ابداع تکنولوژی آموزشی و تبدیل شدن آن در فرآیند یاددهی - یادگیری ره‌آورده عصر نوین است که با تحول یافتن اقتصاد صنعتی و تبدیل آن به اقتصاد دانش، تحولات زیادی در عرصه تعلیم و تربیت صورت گرفته‌است. در عصر حاضر، قدرت اقتصادی در دانش، شبکه و ارتباطات است. اقتصاد دانش، جهان را به نگرشی تازه درباره تدریس و یادگیری رهنمون ساخته است (کرنل، ۲۰۰۲).

اختراع کامپیوتر در سال ۱۹۴۶ منشاء دگرگونی‌های شگرفی در حوزه آموزش شد (استینسون و کلاوس^{۱۳}، ۲۰۰۰) و با ورود تلویزیون آموزشی به مدارس در سال ۱۹۵۴ نیز بستر لازم برای استفاده بیشتر از تکنولوژی فراهم گردید. در عرصه تکنولوژی آموزشی چارترز از اولین کسانی بود که از اصطلاح «مهندسی آموزشی» استفاده کرد. یافته‌های این محقق رویکردی نظاممند و جدید به آموزش را در پی

داشت. «هرم تجربه» دیل (۱۹۴۶/۱۹۹۶) یک مدل مفهومی تجارب یادگیری است که روی طیفی از تجربه‌های حسی تا انتزاعی قرار دارد. در این هرم، نظریه پیشرفت‌گرایی جان دیوبی، تفکرات جاری در مورد وسائل ارتباطی دیداری شنیداری و تفکر معاصر در زمینه روان‌شناسی با هم ترکیب شده‌اند. کاربرد نظریه سیستمی در تکنولوژی آموزشی به‌وسیله جیمز فین^{۱۴} توسعه یافت. دیدگاه فین در مورد یکپارچه‌سازی سیستم‌ها و فرآیندها برآیندی از تفکر گردآمده در این رشتۀ نوظهور بود که صدای بنیان‌گذاران این حوزه را به هم پیوند می‌داد و نوید تحول و شکل‌گیری چشم‌اندازهای تازه در این عرصه را در برداشت (به نقل از سولومون^{۱۵}، ۲۰۰۰، ص. ۸).

بین سال‌های ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ رخدادهای مهمی در زمینه علوم انسانی و به‌ویژه علوم تربیتی به‌وقوع پیوست که آن دهه و دهه بعد را به صورت نقطه‌عطی در تاریخ تکنولوژی آموزشی درآورد. رخداد اول تأکیدی بود که صاحب‌نظران علوم ارتباطات بر الگوهای خود می‌کردند. از دیدگاه آنان کل فراگرد اهمیت داشت و وسیله ارتباطی در اولویت دوم قرار می‌گرفت. رخداد دوم شامل پیدایش نگرش سیستمی و کاربرد آن در زمینه تعلیم و تربیت، به‌خصوص در زمینه برنامه‌ریزی آموزشی بود. رخداد سوم نیز شامل ظهور روان‌شناسی شناختی بود. در روان‌شناسی شناختی تأکید بر شناسایی انواع فعالیت‌های ذهنی مانند تصور، تفکر، نحوه نگهداری اطلاعات در حافظه، قابلیت انسان در تغییر و تحول در اطلاعات و حل مسئله است. تجدیدنظر در تمام مباحث محتواهی تکنولوژی آموزشی از دیدگاه روان‌شناسی شناختی تاکنون حد و مرزی نداشته است (ویتیچ و شولر، ۱۳۷۳).

امروزه تکنولوژی آموزشی رشته‌ای از دانش شامل طراحی، اجرا و ارزیابی نظام یافته فرایند یادگیری و آموزش همراه با تعیین هدف‌های مشخص است که با استفاده از تجربه و تحقیقات در زمینه‌های یادگیری، ارتباطات جمعی و بهکارگرفتن مجموعه‌ای از منابع انسانی و غیر انسانی شرایط آموزش مؤثر را فراهم می‌کند (اوتو^{۱۶}، ۲۰۰۴).

در حوزه آموزش، پیشینه پژوهشی نشان می‌دهد که تکنولوژی به عنوان یک عامل اساسی در تجهیز کردن دانش‌آموزان به دانش و مهارت‌های مورد نیاز برای موفقیت در قرن بیست و یکم در نظر گرفته می‌شود (پاییم^{۱۷}، ۱۹۹۸). تحقیقات انجام شده بر وجود رابطه میان استفاده از تجهیزات و دانش آموز محور کردن کلاس و افزایش یادگیری دانش‌آموزان تأکید دارد (کرنل و مارتین^{۱۸}، ۱۹۹۹). تغییر فرهنگ تعلیم و تربیت و ارتقای سطح عملکرد دانش‌آموزان وجود رابطه مثبت میان یادگیری و تکنولوژی آموزشی از دیگر نتایج تحقیقات در این حوزه است (ژانگ و دنگ^{۱۹}، ۲۰۰۴).

کلاس، یعنی مکانی که در آن فرآیند یاددهی- یادگیری اتفاق می‌افتد، طی سال‌های متوالی در تاریخ تعلیم و تربیت کمتر تغییر یافته است، اما در دهه‌های اخیر با توجه به پیشرفت‌های حاصل شده در عرصه تکنولوژی و چیدمان آموزشی با تغییرات زیادی روبرو شده است. پیش از این، کلاس‌ها و چیدمان آن‌ها به‌گونه‌ای طراحی شده بود که در آن معلم موظف بود پیامی را به گروهی که ساكت سر جای خود

کلاس‌های موضوعی؛ دستاوردها، محدودیت‌ها و راهکارها

نشسته و موظف به گوش کردن و یادداشت برداری بودند، انتقال دهد. اتاق‌ها اغلب چهارضلعی و مسدود بود و تمرکز و توجه همگان به جلوی کلاس بود، جایی که معلم در آن کنترل سرعت، محظوظ و توالی فعالیت‌ها را به دست گرفته بود (برگن^{۲۰}، ۲۰۰۰). اما امروزه با حاکم شدن رویکردهای جدید، کلاس به فضایی چندرسانه‌ای تبدیل شده است. تلفیق و یکپارچه ساختن فضا و تجهیزات و به خدمت گرفتن آن برای تسهیل فرآیند یاددهی - یادگیری و افزایش اثربخشی، چیزی است که از یک کلاس چندرسانه‌ای مورد انتظار است (دان^{۲۱}، ۲۰۰۰). در کلاس‌های نوین، تکنولوژی در ترکیبی جدید در خدمت افزایش داشت، بهبود نگرش و مهارت دانش‌آموزان به کار گرفته شده است. این کلاس‌ها با نام‌های مختلفی مانند کلاس‌های چندرسانه‌ای، کلاس‌های پیشرفته، کلاس‌های نوین^{۲۲}، کلاس‌های آزمایشگاهی^{۲۳} و ... نامیده شده‌اند (ویلسون^{۲۴}، ۱۹۹۳). در این کلاس‌ها چیدمان آموزشی، روش‌های تدریس و تکنولوژی آموزشی با یکدیگر به نحوی ترکیب شده‌اند که بیشترین جاذبه و کارایی را برای وادار کردن دانش‌آموزان به کسب دانش و مهارت داشته باشند (کرنل^{۲۵}، ۲۰۰۲). در کلاس‌های جدید نه تنها چیدمان و تجهیزات آموزشی به منظور پاسخ گفتن به نیازهای استفاده کنندگان، ویژگی‌های لازم از جمله انعطاف، قابلیت استفاده، عمر مفید، راحتی، لذت‌بخش بودن، ایمنی، سلامتی، آسایش و افزایش دهنده کیفیت زندگی، کاربری مناسب و جاذبه‌های روان‌شناختی را دارا شده‌اند، بلکه چیدمان، سبک معماری و تکنولوژی نیز در مجموعه‌ای هماهنگ با یکدیگر طراحی می‌شوند (میلز و تینچر^{۲۶}، ۲۰۰۳). گرچه هزینه کلاس‌های چندرسانه‌ای به دلیل بهای تکنولوژی‌های نصب شده در آن‌ها به طور قابل ملاحظه‌ای بیشتر از کلاس‌های معمولی است اما به خاطر حمایت و آموزش کاربر مؤسسه‌های آموزشی از این امکانات استفاده می‌کنند تا بتوانند به نیازهای نسل جدید پاسخ دهند (رنکر^{۲۷}، ۲۰۰۱).

به طور کلی در ایجاد مدرسه‌های نوین چهار عامل اساسی شامل عوامل محیطی (فضا و طراحی مناسب مدرسه، کلاس‌ها و...)، عوامل اجرایی و یادگیرندهای (آموزش قبل از شروع برای توجیه مدیران، معلمان و دانش‌آموزان)، عوامل سخت افزاری، (شبکه طراحی و مهندسی و سایل ارتباطی شبکه و بالاخره عوامل مربوط به نرم‌افزار و دیجیتال مد نظر قرار می‌گیرد (پسانلی^{۲۸}، ۱۹۹۳)).

روش‌های تدریس هم یکی از عرصه‌های تحول یافته است. روش‌های تدریس به تبع تغییر نیازهای اجتماعی و اقتصادی، افزایش درک در مورد شناخت (گاردنر^{۲۹}، ۱۹۸۳ و ربیر^{۳۰}، ۱۹۹۳) و طرح نگرش‌های تازه در زمینه ماهیت دانش (دیون‌پورت و پروسک^{۳۱}، ۱۹۹۸ و گاردنر، ۱۹۹۹)، یافته‌های مربوط به نقش محیط در یادگیری و رفتار (براون و دوگوید، ۱۹۹۷ و ساچمن^{۳۲}، ۱۹۸۷) و اهمیت یادگیری اجتماعی (اورمرود، ۱۹۹۸ و ونگر، ۱۹۹۹) تغییر یافته است. تحقیقات متعددی تأیید کرده‌اند که کیفیت کار معلم از عواملی است که بیشترین تأثیر را بر عملکرد دانش‌آموزان می‌گذارد. در چند دهه گذشته گسترش تکنولوژی ارتباطات و اطلاعات در محیط‌های آموزشی بر گرایش‌ها، خواسته‌ها و فعالیت‌های معلمان تأثیر گذاشته است و از این رهگذر عملکرد دانش‌آموزان را متأثر کرده است (بودا^{۳۳}، ۲۰۱۰). نتایج

مطالعات تریکول، پروسرو و اترهوس نشان داده که روش تدریس معلمان بر رویکرد دانش آموزان نسبت به یادگیری مؤثر است. معلمانی که بر فعالیت‌های خود متمرکز هستند و به انتقال دانش توجه دارند، دانش آموزانشان دارای رویکردی سطحی به یادگیری هستند؛ بر عکس، در کلاس‌هایی که دانش آموزان دارای رویکردهای عمیق‌تری نسبت به یادگیری‌اند، معلمانشان بیشتر بر روش‌های دانش آموز محور و تغییر مفاهیم متمرکزند (به نقل از گاسمن^{۳۳}، ۲۰۰۸).

در نظام آموزشی کشور ما نیز، به تبع جنبش جهانی برای مناسب کردن فضا و تجهیز مدارس و افزایش دانش و مهارت معلمان، برای استفاده از تکنولوژی آموزشی اقداماتی صورت گرفته است، به‌نحوی که در چندین دهه گذشته در تشکیلات وزارت آموزش و پرورش سازمان‌ها و دفاتری در سطح حوزه ستادی و همچنین واحدهایی در سطح استان و منطقه آموزشی وظيفة سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی، اجرا و ارزشیابی از برنامه‌های مربوط به فضا و تجهیزات مدارس را به عهده گرفته‌اند؛ با وجود این، تجهیز مدارس به وسائل آموزشی مناسب و کافی و آموزش و ترغیب معلمان برای استفاده از آن‌ها همواره به عنوان یک مسئله‌گریان‌گیر مطرح بوده است ولذا طرح کلاس‌های موضوعی حل این مسئله را هدف گرفته است که تحقیق حاضر در صدد ارزشیابی از میزان اثربخشی آن است. هدف از این تحقیق، مشخص کردن دستاوردها، پیامدها، قوت‌ها، ضعف‌ها و راهکارهای اصلاح و بهبود طرح کلاس‌های موضوعی است. از طریق این تحقیق، شواهد و اطلاعات لازم برای محک زدن میزان تحقق اهداف طرح گردآوری می‌شود تا مراجع ذی‌ربط بتوانند بر اساس اطلاعات به دست آمده در مورد تداوم، اصلاح، تعمیم یا توقف طرح به تصمیم‌گیری پردازنند.

■ سوال‌های تحقیق

۱. آیا میان کلاس‌های موضوعی و کلاس‌های غیرموضوعی از نظر بهبود فرآیندها و افزایش دستاوردهای آموزشی تفاوت معناداری وجود دارد؟
۲. کم و کیف دوره‌های آموزشی برگزار شده در زمینه کلاس‌های موضوعی چگونه است؟
۳. دستاوردها، قوت‌ها، ضعف‌ها و راهکارهای اصلاح و بهبود طرح موضوعی کردن کلاس‌ها کدام است؟

■ روش تحقیق

روش این تحقیق، توصیفی است و داده‌های مورد نیاز با استفاده از ترکیبی از روش‌های تحقیق کمی و کیفی گردآوری شده است. برای ارزشیابی کم و کیف فرآیندها و دستاوردهای کلاس‌های موضوعی (مشمول طرح آزمایشی) اقدام به مقایسه این کلاس‌ها با کلاس‌های غیرموضوعی مشابه (غیرمشمول) شده است. نشانگرهای در نظر گرفته شده برای اندازه‌گیری متغیر بهبود فرآیندهای آموزشی شامل

کلاس‌های موضوعی؛ دستاوردها، محدودیت‌ها و راهکارها

میزان استفاده از تجهیزات آموزشی، میزان استفاده از روش‌های فعال تدریس، میزان انجام آزمایش و فعالیت‌های عملی توسط دانش‌آموزان و میزان انجام تحقیق توسط دانش‌آموزان است. نشانگرهای مربوط به بهبود سایر جنبه‌های آموزشی شامل میزان احساس راحتی، تعلق‌خاطر و مشارکت معلمان مدارس در فعالیت‌های آموزشی، کیفیت مشاوره و هدایت تحصیلی دانش‌آموزان، تشخیص قلمرو موضوعی هر یک از مواد درسی و نگرش مثبت نسبت به آن‌ها، میزان احساس راحتی و تنوع در کلاس‌ها توسط دانش‌آموزان و میزان برقراری روابط عاطفی میان دانش‌آموزان است. برای سنجش متغیر افزایش دستاوردهای دانش‌آموزان از سه نشانگر، شامل ۱. معدل نمرات آزمون‌های برگزار شده در سه درس ریاضی، علوم و ادبیات فارسی در سه پایه تحصیلی اول تا سوم راهنمایی، ۲. معدل نیمسال اول در سال اجرای این تحقیق (سال تحصیلی ۸۹-۹۰) و ۳. معدل سال قبل دانش‌آموزان، استفاده شده است. متغیرهای دیگر مورد بررسی در این تحقیق شامل کم و کیف دوره‌های آموزشی برگزار شده برای مدیران و معلمان مدارس موضوعی و پیامدها، قوت‌ها، ضعف‌ها و راهکارهای اصلاح و بهبود برنامه کلاس‌های موضوعی است.

جامعه آماری: جامعه آماری شامل موارد زیر است:

۱. کلیه مدارس مشمول طرح کلاس‌های موضوعی شامل ۶۲ مدرسه راهنمایی (در هر استان دو مدرسه)؛
۲. کلیه مدارس راهنمایی غیرمشمول در ۳۱ استان کشور شامل حدود ۳۰ هزار مدرسه؛
۳. معلمان، مدیران، دانش‌آموزان و والدین دانش‌آموزان مدارس مشمول و غیرمشمول در ۳۱ استان کشور؛
۴. صاحب‌نظران و متخصصان تعلیم و تربیت داخل کشور.

روش نمونه‌گیری و حجم نمونه: اجرای آزمایشی طرح کلاس‌های موضوعی از سال تحصیلی ۸۸-۸۹ با زیر پوشش قرار دادن ۶۲ مدرسه راهنمایی در ۳۱ استان کشور آغاز شد. نحوه گزینش این مدارس بدین صورت بود که از مرکز هر استان دو مدرسه (یک دخترانه و یک پسرانه) - که دارای فضای و امکانات مناسب بودند - انتخاب شده است. این مدارس در سال ۸۹-۹۰ برای دو مین سال متوالی اجرای طرح را ادامه دادند.

برای انتخاب نمونه تحقیق مراحل زیر طی گردید:

۱. انتخاب تصادفی ۴ استان از میان ۳۱ استان مجری طرح شامل استان‌های کهگیلویه و بویراحمد، کرمانشاه، تهران و اصفهان
۲. انتخاب کلیه مدارس مشمول در ۴ استان منتخب فوق، شامل ۸ مدرسه دخترانه و پسرانه

۳. انتخاب ۸ مدرسه راهنمایی دخترانه و پسرانه غیرمشمول از میان مدارس ۴ استان منتخب (با توجه به اینکه طرح مدارس موضوعی در سطح مدارسی اجرا شد که امکانات بهتری نسبت به سایر مدارس داشتند، مدارس غیرمشمول انتخاب شده هم از میان مدارسی انتخاب شدند که طبق نظر کارشناسان مربوط از نظر فضای امکانات، وضعیتی مشابه کلاس‌های موضوعی داشتند).
۴. انتخاب تصادفی سه کلاس به تفکیک پایه تحصیلی از هر یک از مدارس مشمول و غیرمشمول (جمعاً ۴۸ کلاس)

جدول (۱) نحوه توزیع نمونه تحقیق در ۴ استان منتخب را نشان می‌دهد.

جدول ۱. توزیع نمونه تحقیق در ۴ استان منتخب

جمع کل	جمع هر بخش		اصفهان (مرکز استان)		کرمانشاه (مرکز استان)		کهگیلویه و بویراحمد (مرکز استان)		تهران (مرکز استان)	
	مدارس غیرمشمول (دخترانه و پسرانه)	مدارس مشمول (دخترانه و پسرانه)
۱۶	۸	۸	۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲
	کلاس‌ها (سه پایه تحصیلی)	کلاس‌ها (سه پایه تحصیلی)
۴۸	۲۴	۲۴	۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶	۶

حجم نمونه انتخابی از میان این مدارس شامل کلیه دانشآموزان ۴۸ کلاس منتخب (شامل ۱۳۵۰ نفر)، کلیه مدیران مدارس منتخب (شامل ۱۶ نفر)، کلیه معلمان مدارس منتخب (شامل ۳۵۰ نفر)، نمونه معرف از میان والدین دانشآموزان مدارس منتخب (شامل ۴۰۰ نفر)، کلاس‌های انتخاب شده در سه پایه تحصیلی (کلاس برای مشاهده) و صاحب‌نظران و مطلعان در زمینه مدرسه موضوعی (شامل ۲۵ نفر) بود.

■ ابزارهای تحقیق

ابزارهای گردآوری اطلاعات شامل دو فرم پرسش‌نامه مدیران مدارس، دو فرم پرسش‌نامه معلمان، دو فرم پرسش‌نامه والدین دانشآموزان، دو فرم پرسش‌نامه دانشآموزان به تفکیک مدارس مشمول و غیرمشمول، کاربرگ ثبت اطلاعات حاصل از مشاهده کلاس‌ها و کاربرگ ثبت اطلاعات حاصل از مصاحبه با صاحب‌نظران و همچنین ۹ فرم آزمون پیشرفت تحصیلی در سه درس ریاضیات، ادبیات فارسی و علوم در سه پایه تحصیلی اول، دوم و سوم راهنمایی بود.

کلاس‌های موضوعی؛ دستاوردها، محدودیت‌ها و راهکارها

■ روایی و پایابی ابزارها

روایی صوری و محتوایی ابزارهای تحقیق از طریق نظرخواهی از کارشناسان و صاحب‌نظران در مورد قالب و محتوای آن‌ها مورد سنجش قرار گرفت و برای محاسبه پایابی از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شد. نتایج نشان داد که ضریب آلفای کلیه پرسش‌نامه‌ها و آزمون‌های پیشرفت تحصیلی از لحاظ آماری در سطح $P < 0.05$ معنادار است. ضرایب آلفای پرسش‌نامه‌ها برای معلمان 0.97 ، مدیران 0.97 ، دانش‌آموزان 0.94 ، والدین 0.97 و برای آزمون‌های پیشرفت تحصیلی پایه اول 0.75 ، پایه دوم 0.78 و پایه سوم 0.65 محاسبه شد.

■ مشخصات جامعه‌شناختی افراد مورد تحقیق

در این تحقیق پاسخ‌دهندگان شامل معلمان، مدیران، دانش‌آموزان و والدین در دو گروه مدارس مشمول و غیرمشمول بودند که اطلاعات مربوط به آن‌ها، به تفکیک دو گروه، در جدول (۲) ارائه شده است.

جدول ۲. اطلاعات مربوط به پاسخ‌دهندگان به تفکیک مدارس مشمول و غیرمشمول [۱]

والدین		دانش‌آموزان		مدیران		معلمان		نوع مدرسه افراد	
فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	
۵۳/۴	۱۲۷	۵۱/۲	۶۶۷	۵۰	۸	۵۳/۷	۱۰۹	مدارس مشمول	
۴۶/۶	۱۱۱	۴۸/۸	۶۳۶	۵۰	۸	۴۶/۳	۹۴	مدارس غیرمشمول	
۱۰۰	۲۳۸	۱۰۰	۱۳۰۳	۱۰۰	۱۶	۱۰۰	۲۰۳	جمع	

[۱] در مجموع، ۲۰۳ معلم، ۱۶ دانش‌آموز و ۲۳۸ نفر از والدین در جریان این تحقیق شرکت کردند. اما با توجه به اجرای تحقیق طی چندین هفته و تعدد پرسش‌نامه‌ها و آزمون‌های برگزار شده، نزوماً همه افراد نمونه موفق به شرکت در همه آزمون‌ها و تکمیل همه پرسش‌نامه‌ها نشده‌اند و لذا در برخی از مراحل تحقیق، نمونه‌ها افت داشته است. به منظور جلوگیری از طولانی شدن مقاله از ارائه میزان افت نمونه به تفکیک گروه‌ها، آزمون‌ها و پرسش‌نامه‌ها خودداری شده است، اما مقایسه در جات آزادی گروه‌های پاسخ‌دهنده با آمار ارائه شده در جداول ۲ و ۳ میزان افت نمونه در هر یک از گروه‌ها در پاسخ به آزمون‌ها و پرسش‌نامه‌های مختلف را نشان می‌دهد.

سایر مشخصات پاسخ‌دهندگان (در مدارس مشمول و غیرمشمول) شامل جنسیت، مدرک تحصیلی، سابقه خدمت و پایه تحصیلی (در مورد دانش‌آموزان) در جدول (۳) ارائه شده است.

جدول .۳ اطلاعات پاسخ‌دهندگان به تفکیک مشخصات

والدین		دانشآموزان		مدیران		ملمان		مشخصات افراد		مشخصه‌ها
درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	
۵۰/۸	۱۲۱	۵۱	۶۶۵	۵۰	۸	۵۲/۷	۱۰۷	مُؤنث	جنسيت	
۴۸/۴	۱۱۵	۴۹	۶۳۸	۵۰	۸	۴۷/۳	۹۶	مذکر		
۰/۸	۲	-	-	-	-	-	-	نامشخص		
۱۰۰	۲۳۸	۱۰۰	۱۳۰۳	۱۰۰	۱۶	۱۰۰	۲۰۳	جمع		
۵۱/۷	۱۲۳	-	-	۶/۲	۱	۱۸/۲	۳۷	کمتر از لیسانس	تحصیلی	
۳۸/۲	۹۱	-	-	۸۱/۳	۱۳	۷۳/۴	۱۴۹	لیسانس		
۸	۱۹	-	-	۱۲/۵	۲	۵/۴	۱۱	بالاتر از لیسانس		
۲/۱	۵	-	-	-	-	۳	۶	نامشخص		
۱۰۰	۲۳۸	-	-	۱۰۰	۱۶	۱۰۰	۲۰۳	جمع		
-	-	-	-	۶/۲	۱	۶/۴	۱۳	کمتر از ۱۰ سال	سابقه خدمت	
-	-	-	-	۳۷/۶	۶	۵۰/۷	۱۰۳	۲۰ تا ۲۰ سال		
-	-	-	-	۵۰	۸	۳۶/۵	۷۴	بیشتر از ۲۰ سال		
-	-	-	-	۶/۲	۱	۶/۴	۱۳	نامشخص		
-	-	-	-	۱۰۰	۱۶	۱۰۰	۲۰۳	جمع		
-	-	۳۷/۷	۴۹۱	-	-	-	-	پایه اول راهنمایی	پایه تحصیلی	
-	-	۲۹/۵	۳۸۴	-	-	-	-	پایه دوم راهنمایی		
-	-	۳۲/۸	۴۲۸	-	-	-	-	پایه سوم راهنمایی		
-	--	۱۰۰	۱۳۰۳	-	-	-	-	جمع		

■ تحلیل داده‌ها

برای پاسخ‌گویی به سوال اول تحقیق مبتنی بر بررسی معنادار بودن تفاوت میان مدارس مشمول و غیرمشمول در زمینه میزان بهبود فرآیندها و افزایش دستاوردهای آموزشی و پرورشی به سنجش سه دسته متغیر پرداخته شد. دسته اول شامل متغیرهای اصلی مربوط به فرآیندهای یاددهی - یادگیری، دسته دوم شامل متغیرهای مربوط به پیشرفت تحصیلی و دسته سوم شامل متغیرهای جانبی آموزشی و پرورشی است.

میزان استفاده از تجهیزات آموزشی در تدریس، میزان انجام آزمایش‌ها و فعالیت‌های عملی توسط معلمان، میزان استفاده از روش‌های فعال تدریس، میزان انجام آزمایش‌ها و فعالیت‌های عملی در کلاس توسط دانش‌آموزان و میزان انجام تحقیق درباره موضوع‌های درسی توسط دانش‌آموزان متغیرهای دسته اول هستند. برای سنجش تفاوت این متغیرها در دو نوع مدارس مشمول و غیرمشمول، نظرات چهار گروه نمونه تحقیق شامل معلمان، مدیران، دانش‌آموزان و والدین آن‌ها در دو گروه مدارس مذکور مورد پردازش قرار گرفت. بدین منظور ابتدا میزان همگنی واریانس‌ها با آزمون لونز موردن بررسی قرار گرفت و پس از اینکه مشخص شد میان واریانس‌ها تفاوت معناداری وجود ندارد از آزمون تی مستقل برای بررسی تفاوت نمرات دو گروه استفاده شد. نتایج نشان داد که تفاوت میانگین نمرات از دیدگاه مدیران، معلمان و دانش‌آموزان در دو گروه مدارس مشمول و غیرمشمول در کلیه متغیرهای ذکر شده از لحاظ آماری معنادار است. بنابراین نمرات گروه‌های مشمول بالاتر از گروه‌های غیرمشمول است. اما در مورد نظر والدین هر چند نمرات در مدارس مشمول بالاتر است، اما تفاوت میانگین نمرات در دو گروه در کلیه متغیرها به جز یک مورد (شامل میزان انجام آزمایش‌ها و فعالیت‌های عملی توسط دانش‌آموزان) از لحاظ آماری معنادار نیست. اطلاعات مربوط به چهار سؤال فوق در جدول (۴) ارائه شده است.

متغیرهای مربوط به پیشرفت تحصیلی که دسته دوم متغیرها را تشکیل می‌دهند، شامل نمرات دانش‌آموزان در ۶ آزمون برگزار شده در درس علوم، ۶ آزمون برگزار شده در درس ریاضیات و ۶ آزمون برگزار شده در درس ادبیات فارسی (در سه پایه تحصیلی اول تا سوم راهنمایی در دو گروه مدارس مشمول و غیرمشمول)، معدل نیمسال اول در سال اجرای تحقیق (سال تحصیلی ۸۹-۹۰) و معدل سال قبل است.

میانگین نمرات دانش‌آموزان در آزمون‌های برگزار شده به تفکیک مدارس مشمول و غیرمشمول در جدول شماره ۵، نشان داده شده است. برای پردازش اطلاعات مربوط پس از بررسی همگنی واریانس‌ها، از تحلیل واریانس دو عاملی استفاده شد (قابل ذکر است هر یک از آزمون‌ها دارای ۳۰ سؤال یک نمره‌ای بودند).

جدول ۴. تفاوت میان مدارس مشمول و غیرمشمول بر اساس متغیرهای تحقیق

متغیرها	گروههای تحقیق	مدارس مشمول	مدارس غیرمشمول	میانگین نمرات میانساز	تفاوت میانگین‌ها	درجه آزادی	T	سطح معناداری
میزان استفاده معلمان از تجهیزات آموزشی	معلم	۱۹.۲۰	۱۷.۳۵	۱.۸۵	۱.۹۵	۲.۱۳	۰<۰/۰۵	P <۰/۰۵
	مدیران	۲۰.۰۰	۱۶.۷۷	۳.۲۲	۱۲	۲.۳۶	۰<۰/۰۵	P <۰/۰۵
	دانشآموزان	۱۸.۳۰	۱۵.۰۱	۳.۲۹	۱۲۹۸	۱۵.۷۶	۰<۰/۰۵	P <۰/۰۵
	والدین	۱۶.۳۹	۱۵.۵۳	۰.۸۶	۲۳۶	۱.۷۶	۰>۰/۰۵	P >۰/۰۵
میزان استفاده معلمان از روش‌های فعال تدریس	معلم	۳۶.۲۶	۳۴.۰۹	۲.۱۷	۱۹۹	۲.۱۴	۰<۰/۰۵	P <۰/۰۵
	مدیران	۴۰.۰	۳۴.۱۱	۵.۸۸	۱۳	۲.۳۹	۰<۰/۰۵	P <۰/۰۵
	دانشآموزان	۳۴.۳۱	۳۱.۴۲	۲.۸۹	۱۲۹۷	۸.۴۷	۰<۰/۰۵	P <۰/۰۵
	والدین	۳۲.۱۹	۳۰.۹۰	۱.۲۸	۲۳۶	۱.۴۵	۰>۰/۰۵	P >۰/۰۵
میزان انجام آزمایش‌ها و فعالیت‌های عملی توسط دانشآموزان	معلم	۲۱.۸۱	۲۰.۱۳	۱.۶۷	۱۹۶	۲.۱۳	۰<۰/۰۵	P <۰/۰۵
	مدیران	۲۵.۴۲	۲۰.۳۳	۵.۰۹	۱۳	۳.۲۷	۰<۰/۰۵	P <۰/۰۵
	دانشآموزان	۲۰.۹۱	۱۸.۰۲	۲.۸۸	۱۲۹۷	۱۰.۳۶	۰<۰/۰۵	P <۰/۰۵
	والدین	۲۲.۹۰	۲۱.۵۹	۱.۳۱	۲۳۶	۱.۹۶	۰>۰/۰۵	P >۰/۰۵
میزان انجام تحقیق درباره موضوع‌های درسی توسط دانشآموزان	معلم	۲۸.۸۵	۲۶.۲۸	۲.۵۶	۱۹۹	۲.۹۳	۰<۰/۰۵	P <۰/۰۵
	مدیران	۳۳.۴۲	۲۷.۰۰	۶.۴۲	۱۳	۳.۶۱	۰<۰/۰۵	P <۰/۰۵
	دانشآموزان	۲۷.۳۶	۲۵.۱۴	۲.۲۲	۱۲۹۷	۶.۹۶	۰<۰/۰۵	P <۰/۰۵
	والدین	۲۸.۲۶	۲۷.۳۶	۰.۹۰	۲۳۶	۱.۰۵	۰>۰/۰۵	P >۰/۰۵

کلاس‌های موضوعی؛ دستاوردها، محدودیت‌ها و راهکارها

جدول ۵ میانگین نمرات دانش‌آموزان به تفکیک پایه تحصیلی، درس مورد آزمون و جنسیت دانش‌آموزان در مدارس مشمول و غیرمشمول

درس پایه	درس ادبیات فارسی						درس ریاضیات						درس علوم					
	پایه سوم	پایه دوم	پایه اول	پایه سوم	پایه دوم	پایه اول	پایه سوم	پایه دوم	پایه اول	پسر	دختر	پسر	دختر	پسر	دختر	پسر		
جنسیت																		
مدارس مشمول	۱۶	۱۲/۱۲	۱۶/۶۲	۱۵/۹۵	۱۳/۴۷	۱۴/۱۷	۱۸/۲۸	۱۴/۲۷	۱۷/۳۰	۱۶/۲۸	۱۵/۵۱	۱۴/۸۶	۱۶/۱۲	۱۵/۷۵	۱۵/۷۵	۱۸/۰۳	۱۴/۶۴	۱۸/۰۶
مدارس غیرمشمول	۱۱/۵۶	۱۴/۱۵	۱۱/۰۵	۱۶/۲۵	۹/۹۰	۱۴/۱۶	۱۷/۷۶	۱۷/۸۷	۹/۶۶	۲۰/۲۵	۹/۰۴	۱۸/۶۷	۱۱/۴۰	۱۷/۸۴	۹/۲۳	۲۱/۰۹	۹/۱۲	۲۰/۴۶

نتایج بررسی واریانس نشان می‌دهد تفاوت واریانس‌های درون‌گروهی متغیرها (به غیر از درس علوم) از لحاظ آماری معنادار است. بین واریانس تمام متغیرها در سطوح همگنی وجود دارد. بنابراین می‌توان از آزمون تحلیل واریانس چند متغیره برای بررسی تفاوت میان نمرات آزمون‌های پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان در سه درس ریاضیات، علوم و ادبیات فارسی در سه پایه تحصیلی در مدارس مشمول و غیرمشمول استفاده کرد. اطلاعات مربوط در جداول‌های ۶ و ۷ ارائه شده است.

جدول ۶ تحلیل واریانس نمرات آزمون‌های پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان به تفکیک پایه تحصیلی و مدارس مورد مطالعه

منابع تغییرات	مربوط به هر منبع	مجموع مجذورات	درجه آزادی بین گروه‌ها	واریانس‌ها	F	سطح معناداری
پایه	۵۱۲.۹۶۰	۲۲۳۹.۶۹۵	۲	۱۱۶۹.۸۴	۳۰.۴۹	.۰۰۱
	۳۲۹۲.۷۵۰	۳۲۹۲.۷۵۰	۲	۱۶۴۶.۳۷	۱۰۱.۷۷	.۰۰۱
	۳۵.۸۲۳	۲۲.۳۵۶	۲	۲۵۶.۴۸	۶.۸۷	.۰۰۱
گروه	۸۸.۹۴۹	۸۸.۹۴۹	۱	۸۸.۹۴	.۹۳	.۳۳
	۲۴.۹۳۹	۲۴.۹۳۹	۱	۳۴.۹۲	.۹۳	.۰۱
	۴۵.۲۴	۹.۳۲۱	۲	۲.۲۶	.۰۵	.۷۴
پایه گروه	۹.۳۲۱	۲۲.۳۵۶	۲	۴.۶۶	.۲۸	.۷۵
	۴۵.۲۴	۲۲.۳۵۶	۲	۱۱.۱۷	.۲۹	.۷۴
	۲۴۶۲۷.۶۴۱	۲۳۹۶۶.۹۷۷	۶۴۲	۳۸.۳۶		
خطا	۱۰۳۸۵.۱۵۴	۱۰۳۸۵.۱۵۴	۶۴۲	۱۶.۱۷		
	۲۴۵۳.۲۲۲	۲۴۵۳.۲۲۲	۶۴۲	۳۷.۳۳		
	۲۷۰۰.۷۶۸۳	۱۳۷۷۶.۱۷۴	۶۴۷			
جمع صحیح	۱۳۷۷۶.۱۷۴	۲۴۵۳.۲۲۲	۶۴۷			
	۲۴۵۳.۲۲۲	۲۴۵۳.۲۲۲	۶۴۷			
	۲۷۰۰.۷۶۸۳	۲۷۰۰.۷۶۸۳	۶۴۷			

جدول ۷. تحلیل واریانس نمرات آزمون‌های پیشرفت تحصیلی در دروس مورد بررسی

متغیرهای وابسته	مجموع مجذورات مربوط به هر منبع	درجه آزادی بین گروه‌ها	میانگین مجموع مجذورات یا واریانس‌ها	F	سطح معناداری
رياضي خطاطا	۳۵۸۲ ۲۴۶۲۷	۱ ۶۴۲	۳۵۸.۸ ۳۸.۳۶	۰.۹۳۴	۰.۳۳
علوم خطاطا	۸۸.۹۴ ۱۰۳۸۵	۱ ۶۴۲	۸۸.۹۴ ۱۶.۱۷	۵.۴۹۹	۰.۰۱۹
ادبیات خطاطا	۳۴.۹۲۹ ۲۳۹۶۶.۹۷۷	۱ ۶۴۲	۳۴.۹۲ ۳۷.۳۳	۰.۹۳۶	۰.۳۳

نتایج حاصل از تحلیل واریانس چند متغیره نشان می‌دهد که تفاوت واریانس مشاهده شده در بین گروه‌ها و پایه‌های تحصیلی از لحاظ آماری معنادار نیست. تفاوت واریانس مشاهده شده فقط در بین سطوح گروه‌ها در درس علوم از لحاظ آماری معنادار است. برای بررسی معناداری تفاوت میانگین علوم در سطوح گروه‌ها از جدول میانگین‌های تعدیل یافته (جدول ۸) استفاده شده است. طبق اطلاعات مندرج در جدول، شاخص‌های میانگین و میانه در درس علوم تا اندازه‌ای بر یکدیگر منطبق هستند.

جدول ۸. میانگین‌های تعدیل یافته

درس	میانگین	میانه	واریانس	انحراف معیار
علوم	۱۳.۳۴	۱۳	۲۱.۸۰۹	۴.۶۷۰۰۳

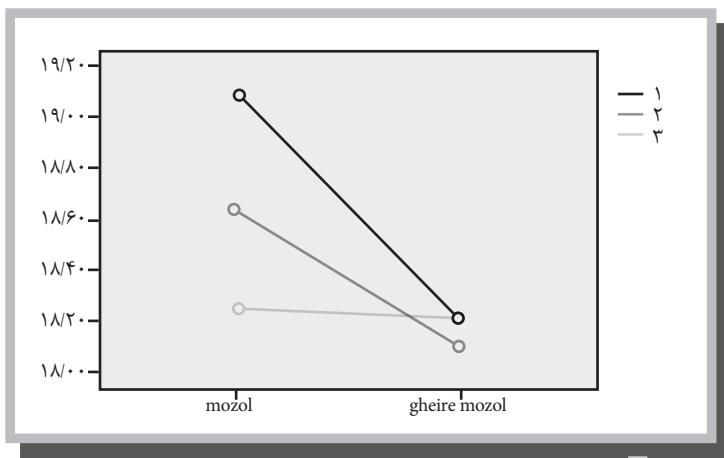
برای بررسی تفاوت میان معدل نیم‌سال اول دانش‌آموزان در کلاس‌های مشمول و غیرمشمول پس از بررسی و اطمینان از همگنی واریانس‌ها از تحلیل واریانس دوعلاملی استفاده شد. نتایج در جدول ۹ ارائه شده است.

جدول ۹. تفاوت میان معدل نمرات دانش‌آموزان در نیم‌سال اول سال اجرای تحقیق در مدارس مشمول و غیرمشمول

منبع تغییرات	مجموع مجذورات مربوط به هر منبع	درجه آزادی بین گروه‌ها	میانگین مجموع مجذورات	F	سطح معناداری
گروه	۷۷.۲۴	۱	۷۷.۲۴	۲۴.۹۱	P < 0.05
پایه	۴۰.۱۰	۲	۲۰.۰۵	۶.۴۶	P < 0.05
پایه*گروه	۳۸.۵۵	۲	۱۹.۲۷	۶.۲۱	P < 0.05
خطاطا	۳۷۸۵.۲۹	۱۲۲۱	۳.۱۰		
جمع کل	۳۹۵۳.۳۲	۱۲۲۶			

کلاس‌های موضوعی؛ دستاوردها، محدودیت‌ها و راهکارها

نتایج مندرج در جدول نشان می‌دهد اثرات تعاملی واریانس مشاهده شده در گروه‌ها و پایه‌های تحصیلی در مورد معدل نمرات نیمسال اول دانش‌آموزان از لحاظ آماری معنادار است. نمودار ۱ نتیجه بررسی معناداری اثرات تعاملی را نشان می‌دهد.

نمودار ۱ منعاداری اثرات تعاملی واریانس مشاهده شده در معدل نمرات نیمسال اول دانش‌آموزان در گروه‌ها و پایه‌های تحصیلی

با توجه به نمودار تعاملی، اثرات تعاملی واریانس مشاهده شده در در مورد معدل نمرات نیمسال اول دانش‌آموزان از لحاظ آماری معنادار است. معدل نمرات دانش‌آموزان در مدارس مشمول بهتر ترتیب در پایه اول، دوم و سوم بالاتر از مدارس غیرمشمول است. بین معدل نمرات دانش‌آموزان پایه‌های اول تا سوم در مدارس غیرمشمول تفاوت محسوسی وجود ندارد.

برای بررسی تفاوت میان معدل سال قبل دانش‌آموزان در مدارس مشمول و غیرمشمول پس از بررسی واریانس‌ها با استفاده از آزمون لونز و اطمینان یافتن از همگنی آن‌ها از آزمون تی مستقل استفاده شد. نتایج نشان داد که تفاوت میانگین نمرات دانش‌آموزان از لحاظ آماری معنادار و نمرات دانش‌آموزان در کلاس‌های مشمول بالاتر از کلاس‌های غیرمشمول است. اطلاعات مربوط در جدول ۱۰ ارائه شده است.

جدول ۱۰. تفاوت میان معدل نمرات دانش‌آموزان در سال تحصیلی قبل در مدارس مشمول و غیرمشمول

سطح معناداری	T	درجه آزادی	تفاوت میانگین‌ها	خطای معیار میانگین	میانگین	گروه‌های مورد مطالعه
P < 0/05	۵/۵۳	۱۱۶۸	.۰۴۸	.۰۵	۱۹/۱۹	مدارس مشمول
				.۰۶	۱۸/۷۱	مدارس غیرمشمول

در مجموع با توجه به متغیرهای دسته دوم می‌توان گفت مدارس موضوعی از حیث دستاوردهای آموزشی هم نسبت به مدارس غیرموضوعی وضعیت بهتری داشته‌اند. متغیرهای دسته سوم مواردی هستند که تحت عنوان متغیرهای جانبی نام‌گرفته‌اند. منظور از این متغیرها مواردی است که طی ۱۰ گویی در پرسش نامه تحقیق گنجانده شده بود و چهارگروه نمونه تحقیق درباره آن نظر داده‌اند. اطلاعات به دست آمده در این زمینه با استفاده از یومن‌ویتنی پردازش شده است. اطلاعات مربوط در جدول ۱۱ ارائه شده است.

جدول ۱۱. تفاوت میان مدارس مشمول و غیر مشمول از نظر سایر جنبه‌های آموزشی

دیدگاه والدین				دیدگاه دانش‌آموذان				دیدگاه مدیران				دیدگاه معلمان				شماره و محتوا گویه‌ها
سطح معناداری	یومن ویتنی	رتیبه میانگین گزارش‌پذیر مشمول	رتیبه میانگین گزارش‌پذیر مشمول	سطح معناداری	یومن ویتنی	رتیبه میانگین گزارش‌پذیر مشمول	سطح معناداری	یومن ویتنی	رتیبه میانگین گزارش‌پذیر مشمول	سطح معناداری	یومن ویتنی	رتیبه میانگین گزارش‌پذیر مشمول	سطح معناداری	یومن ویتنی	رتیبه میانگین گزارش‌پذیر مشمول	
-	-	-	-	.۰۰۱	۱.۲۵	۵۱۶.۴۳	۷۸۱.۲۷	.۰۱	۱۲.۵۰	۶.۳۹	۱۱.۲۱	.۰۰۱	۴.۰۵	۹۰.۶۲	۱۱۱.۸۲	۳۴. ایجاد تعلق خاطر در معلمان نسبت به کلاس و مدرسه
-	-	-	-	.۰۰۱	۱.۱۳	۴۹۷.۳۴	۷۹۹.۴۷	.۳۶	۲۵.۰۰	۷.۷۸	۹.۴۳	.۰۰۱	۴.۵۴	۸۵.۵۷	۱۱۶.۱۷	۳۵. احساس راحتی معلمان در کلاس و مدرسه
-	-	-	-	.۰۰۱	۱.۶۲	۵۷۳.۶۵	۷۲۶.۶۵	.۳۹	۲۵.۵۰	۷.۸۳	۹.۳۶	.۰۰۱	۴.۶۴	۹۶.۹۵	۱۶۳.۵	۳۶. فراهم شدن امکان مشارکت معلمان در فعالیتها
.۴۰	۶.۶۴	۱۲۳.۱۸	۱۱۶.۲۸	.۰۰۱	۱.۷۶	۵۹۵.۳۵	۷۰۶.۰۱	.۰۴	۱۴.۵۰	۶.۶۱	۱۰.۹۲	.۰۰۱	۴.۰۶	۹۰.۷۹	۱۱۱.۶۷	۳۷. فراهم کردن امکان برای تشخیص استعدادهای دانش‌آموذان
.۴۲	۶.۷۴	۱۲۲.۳۳	۱۷۷.۰۲	.۰۰۱	۱.۸۷	۶۱۳.۲۴	۶۸۸.۹۶	.۱۷	۲۰.۰۰	۷.۲۲	۱۰.۱۴	.۰۰۱	۴.۵۳	۹۶.۷۸	۱۰۶.۵۰	۳۸. فراهم کردن امکان برای مشاوره و هدایت تحصیلی
.۶۲	۶.۸۱	۱۲۱.۶۲	۱۱۷.۶۴	.۰۰۱	۱.۷۳	۵۹۱.۱۶	۷۱۰.۰۱	.۰۳	۱۳.۰۰	۶.۴۴	۱۱.۱۴	.۰۰۱	۳.۹۲	۸۹.۲۲	۱۱۳.۰۱	۳۹. تشخیص قلمرو موضوعی مواد درسی توسط دانش‌آموذان
.۶۳	۶.۵۸	۱۲۳.۷۰	۱۱۵.۸۳	.۰۰۱	۱.۷۸	۵۹۹.۷۷	۷۱۱.۸۵	.۱۳	۱۸.۵۰	۷.۰۲	۱۰.۳۶	.۰۰۱	۳.۹۷	۸۹.۷۹	۱۱۲.۵۳	۴۰. ایجاد نگرش مثبت در دانش‌آموذان نسبت به مواد درسی
.۶۶	۶.۳۸	۱۲۵.۵۰	۱۱۴.۲۵	.۰۰۱	۱.۸۸	۶۱۵.۰۲	۶۸۷.۲۶	.۰۰	۷.۰۰	۵.۷۸	۱۲.۰۰	.۱۴	۴.۵۷	۹۶.۱۴	۱۰۷.۰۶	۴۱. برقراری روابط عاطفی بین میان دانش‌آموذان از هدزار انجام کارهای گروهی
.۹۶	۷.۰۲	۱۱۹.۷۲	۱۱۹.۳۱	.۰۰۱	۱.۳۹۷	۷۶۵.۷۸	۵۴۳.۵۰	.۳۹	۲۴.۰۰	۷.۶۷	۹.۵۷	.۰۴	۴.۳۴	۱۱۰.۳۰	۹۴.۸۴	۴۲. اسکان راحت دانش‌آموذان در کلاس‌ها
.۴۴	۶.۶۷	۱۱۶.۰۹	۱۲۲.۴۸	.۲۰	۲.۴۳۴	۶۶۴.۲۰	۶۴۰.۳۷	.۰۸	۱۷.۵۰	۶.۹۴	۱۰.۵۰	.۰۰۱	۴.۷۰	۹۰.۸۰	۱۱۱.۵۶	۴۳. احسان تنوع توسعه دانش‌آموذان در کلاس و مدرسه

کلاس‌های موضوعی؛ دستاوردها، محدودیت‌ها و راهکارها

بر اساس داده‌های جدول می‌توان گفت میان نظرات معلمان و دانش‌آموزان در مورد بهتر بودن وضعیت مدارس موضوعی سنتیتی بیشتری وجود دارد. تفاوت نظرات معلمان در ۷ مورد از ۱۰ مورد و تفاوت نظرات دانش‌آموزان در ۸ مورد از ۱۰ مورد بهفع مدارس موضوعی معنادار بوده است. در مورد اسکان راحت دانش‌آموزان در کلاس، تفاوت نظرات بهفع مدارس غیرموضوعی معنادار بوده است. تفاوت میان نظرات مدیران در دو نوع مدرسه در ۴ مورد معنادار بوده است. در مورد والدین، گرچه میانگین نمرات والدین در مدارس غیرمشمول در ۴ مورد بالاتر از مدارس مشمول است، اما در کل ۷ موردی که در پرسشنامه آن‌ها گنجانده شده، تفاوت معنادار نداشته است. نظرات والدین در مورد متغیرهای جانبی با نظرات آن‌ها در مورد متغیرهای اصلی همسو است. در مورد متغیرهای اصلی هم تفاوت نظرات والدین در ۳ متغیر از ۴ متغیر معنادار نبود.

نکته قابل توجه، موضوع اسکان راحت دانش‌آموزان در کلاس‌های متفاوت در طول روز است. در این زمینه دانش‌آموزان مدارس موضوعی و همچنین معلمان آن‌ها از وضعیت اسکان در کلاس‌ها ناراضی بوده‌اند و نمرات آن‌ها پایین‌تر از نمرات مدارس موضوعی است و این تفاوت از حیث آماری نیز معنادار بوده است. اطلاعات حاصل از مشاهده مدارس و کلاس‌ها نشان می‌دهد که وضعیت نامناسب برخی از مدارس و چند طبقه بودن آن‌ها و مجبور بودن دانش‌آموزان به کوچ کردن از کلاسی به کلاس دیگر به تناسب برنامه درسی روزانه خود موضوعی است که منشأ مشکلاتی برای دانش‌آموزان می‌شود. این موضوع زمانی مضاعف می‌شود که در برخی از این مدارس کمدهای مناسب و کافی برای نگهداری وسایل دانش‌آموزان وجود ندارد و آن‌ها ضمن این ایاب‌وذهاب مجبور به حمل کیف و وسایل خود هم می‌شوند.

سؤال دوم تحقیق در پی سنجش نظرات مدیران و معلمان مدارس مشمول در مورد کم و کیف دوره‌های آموزشی برگزار شده در زمینه کلاس‌های موضوعی بود. برای سنجش این نظرات ۹ سؤال در پرسشنامه ویژه مدیران و معلمان مدارس موضوعی گنجانده شده بود. نتایج حاصل از پردازش این نظرات با استفاده از آزمون کالموگروف اسمیرنوف نشان داد که تفاوت میانگین مشاهده شده و میانگین نظری در رابطه با کم و کیف دوره‌های آموزشی هم از نظر مدیران و هم معلمان در هیچ یک از زمینه‌های مذکور از لحاظ آماری معنادار نیست. بنابراین، می‌توان گفت دوره‌ها دارای کم و کیف لازم نبوده و توانسته است اهداف پیش‌بینی شده در این زمینه را متحقق سازد. اطلاعات مربوط در جدول ۱۲ ارائه شده است.

سؤال سوم تحقیق در پی بررسی دستاوردها، قوت‌ها، ضعف‌ها و راهکارهای اصلاح و بهبود طرح موضوعی کردن کلاس‌هاست. برای پاسخ به این سؤال از چهار نوع داده شامل مجموعه نظرات معلمان، مدیران و والدین در مدارس مشمول در پاسخ به پرسش‌های بسته‌پاسخ و بازپاسخ در پرسشنامه‌های

جدول ۱۲. نظرات معلمان و مدیران مدارس مشمول در مورد کم و کیف دوره‌های آموزشی برگزار شده در زمینه کلاس‌های موضوعی

سطح معناداری	k-s-z		قدر مطلق		میانگین نظری	میانگین مشاهده شده		شماره و محتوای گویه‌های مندرج در پرسشنامه
	دیدگاه مدیران	دیدگاه معلمان	دیدگاه مدیران	دیدگاه معلمان		دیدگاه مدیران	دیدگاه معلمان	
P > .0/.0	1.45	4.48	.0/.36	0.31	2.5	1.62	1.84	۴۴. ایجاد نگرش مثبت در معلمان نسبت به کلاس‌های موضوعی
P > .0/.0	1.45	4.56	.0/.36	0.32	2.5	1.62	1.74	۴۵. ایجاد دانش لازم در معلمان برای تدریس در کلاس‌های موضوعی
P > .0/.0	1.45	4.56	.0/.36	0.32	2.5	1.68	1.69	۴۶. ایجاد مهارت لازم در معلمان برای استفاده از وسائل آموزشی در کلاس‌های موضوعی
P > .0/.0	1.42	4.56	.0/.35	0.32	2.5	1.5	1.74	۴۷. ایجاد مهارت لازم در معلمان برای مشارکت دادن دانشآموزان در فرایند یاددهی- یادگیری
P > .0/.0	1.45	4.55	.0/.36	0.32	2.5	1.62	1.74	۴۸. ایجاد مهارت لازم در معلمان برای استفاده از روش‌های فعال تدریس در کلاس‌های موضوعی
P > .0/.0	1.43	4.57	.0/.35	0.32	2.5	1.62	1.67	۴۹. ایجاد مهارت لازم در معلمان برای تقویت روحیه کنگاروی و تحقیق در دانشآموزان در کلاس‌های موضوعی
P > .0/.0	1.43	4.53	.0/.35	0.31	2.5	1.62	1.69	۵۰. ایجاد مهارت لازم در معلمان برای شناخت استعدادهای خاص دانشآموزان در کلاس‌های موضوعی
P > .0/.0	1.40	4.55	.0/.35	0.32	2.5	1.43	1.63	۵۱. کیفیت کلی دوره‌های آموزشی با توجه به اهداف آن
P > .0/.0	1.38	4.42	.0/.34	0.31	2.5	1.37	1.55	۵۲. کفایت دوره‌های آموزشی با توجه به اهداف آن

تحقیق، نظرات صاحب‌نظران در زمینه مدرسه موضوعی و نتایج مشاهده کلاس‌های موضوعی استفاده شده است.

اطلاعات به دست آمده از اولین منبع شامل نظرات مدیران، معلمان، دانشآموزان و والدین در مدارس مشمول در مورد طرح موضوعی کردن کلاس‌ها که در قالب پرسش‌های بسته پاسخ ارائه شده، با استفاده از آزمون تی تک متغیره مورد پردازش قرار گرفته است. اطلاعات مربوط در جدول ۱۳ ارائه شده است.

کلاس‌های موضوعی؛ دستاوردهای محدودیت‌ها و راهکارها

جدول ۱۲. نظرات افراد مورد مطالعه در مدارس مشمول در مورد دستاوردهای برنامه موضوعی کردن کلاس‌ها

سطح معناداری	T	درجه آزادی	تفاوت میانگین‌ها	میانگین نظری	میانگین مشاهده شده	افراد مورد مطالعه
P < 0.05	۱۳.۴۱	۱۰۷	۳۵.۳	۱۰۳.۲	۱۳۸.۵	معلمان
P < 0.05	۱۲.۲۳	۷	۵۳.۳۷	۱۰۳.۲	۱۵۶.۵	مدیران
P < 0.05	۳۱.۸۳	۶۶۶	۲۸.۷۱	۱۰۳.۲	۱۳۱.۹۱	دانش‌آموزان
P < 0.05	۲۱.۳۹	۱۲۶	۳۰.۹۸	۹۱.۲	۱۲۲.۱	والدین

نتایج نشان می‌دهد که تفاوت میانگین مشاهده شده و میانگین نظری در مورد هر چهار گروه نمونه تحقیق معنادار بوده است. بنابراین در مجموع، از نظر کلیه گروه‌های نمونه طرح موضوعی کردن کلاس‌ها دارای دستاوردهای خوبی بوده و کارکردهای آموزشی و پرورشی مناسبی داشته است.

منبع دوم اطلاعات شامل پاسخ‌های معلمان، مدیران و والدین در مدارس مشمول به سه پرسش بازپاسخ در پرسشنامه‌های تحقیق است. در این پرسش، مزایا و پیامدهای مثبت، مشکلات و پیامدهای منفی و راهکارهای اصلاح و بهبود طرح موضوعی کردن کلاس‌ها مورد سؤال قرار گرفته است. پرسش‌های باز پاسخ در انتهای پرسشنامه‌های تحقیق گنجانده شده بود تا در صورتی که برخی موارد لازم در پرسشنامه‌ها ذکر نشده باشد، توسط افراد مورد تحقیق مورد اشاره قرار گیرد. نتایج پردازش این پاسخ‌ها نشان می‌دهد که تمام موارد ذکر شده در پاسخ به این سوالات، یا به صورت تصریح شده یا در برخی موارد محدود به صورت غیرمصرح در قالب گویی‌های پرسشنامه وجود دارد و ذکر مجدد موارد توسط پاسخ‌دهندگان را می‌توان به منزله تأکید بیشتر بر آنها محسوب کرد.

منبع سوم اطلاعات شامل نتایج حاصل از مشاهده کلاس‌های درس است. به منظور ایجاد هماهنگی و افزایش اعتبار مشاهده‌ها از فرم مشاهده (مشتمل بر ۱۲ محور) استفاده شده است. مشاهده‌گران پس از حضور در کلاس مربوط طی یک جلسه به ثبت مشاهدات خود در قالب محورهای مذکور در فرم اقدام کردند. در مجموع، یافته‌های حاصل از مشاهده کلاس‌های مدارس موضوعی و غیرموضوعی نشان می‌دهد که هیچ یک از کلاس‌ها مطابق استانداردهای تعریف شده برای فضا و تجهیزات، از فضا و وسائل آموزشی لازم، کافی و مناسب بهره‌مند نیستند. در مدارس موضوعی هم فقدان یا کمبود وسائل و تجهیزات آموزشی لازم، کافی و مناسب همچنان مسئله است، با این تفاوت که وسائل و تجهیزات موجود در مدرسه به تناسب موضوع درسی میان کلاس‌ها توزیع شده است و مدیران با توجه به میزان منابع مالی در اختیار حتی المقادیر به تهیه برخی وسائل اقدام کردند و معلمان و دانش‌آموزان هم به تولید و تهیه بعضی

دست‌ساخته‌ها مانند ابزارها، مواد، پوسترهاي آموزشی، نرم‌افزارهاي آموزشی و مانند آن اقدام کرده‌اند. در مورد فضای آموزشی، نظر به اينکه مدارس انتخاب شده برای اجرای آزمایشي طرح موضوعی کردن کلاس‌ها از حداقل استانداردهای آموزشی مربوط به فضا برخوردار بوده‌اند، فضای آموزشی در قیاس با کلاس‌های معمول نسبتاً مناسب است. در مورد مدارس غیرموضوعی نیز با توجه به تلاش برای انتخاب مدارس مشابه مدارس موضوعی از نظر فضا و تجهیزات، وضعیت نسبتاً مناسب بوده است. با این حال، در مدارس غیرموضوعی اعم از اينکه مجهر به نیمکت یا صندلی متحرک هستند، چيش چیدمان کلاسی به صورت ردیفی و سنتی بوده است، اما در مدارس موضوعی به تناسب موضوع در صورت امکان، از چیدمان‌های مناسب استفاده شده است.

در مورد روش‌های تدریس معلمان، نتایج مشاهده حاکی از آن است که در مدارس غیرموضوعی غالب معلمان از روش‌های غيرفعال استفاده می‌کنند. در مدارس موضوعی معلمان تمایل بیشتری به استفاده از روش‌های فعلی دارند. با توجه به تخصصی شدن کلاس‌ها معلمان تلاش کرده‌اند تا فضای کلاس را مناسب با موضوع بیارایند و لذا با استفاده از وسایل موجود و وسایل تولید شده توسط خود آن‌ها یا دانش‌آموزان به این امر مبادرت کرده‌اند. از همه مهم‌تر اینکه وجود وسایل در کلاس، امکان استفاده از آن‌ها را تسهیل کرده است. این امر از یک سو، انگیزه لازم را برای استفاده از وسایل در معلمان ایجاد کرده و از سوی دیگر باعث صرف‌جویی در وقت شده است با این حال، هنوز هم برخی از معلمان مدارس موضوعی با توجه به زیاد بودن مطالب درسی و کم بودن ساعت‌های درسی در برخی از مواد درسی از روش‌های سنتی و معمول بیشتر استفاده می‌کنند. اغلب این معلمان از تخصیص کلاس به درس مورد تدریس خود راضی هستند و آن را برای آشنا کردن دانش‌آموزان با حدود و شغور رشته مربوط و علاقه‌مند ساختن آن‌ها به درس و ایجاد انگیزه برای یادگیری و کنجدکاو کردن آن‌ها مناسب می‌دانند. اغلب معلمان در مدارس موضوعی به گروه‌بندی دانش‌آموزان پرداخته‌اند. در معدودی از مدارس غیرموضوعی هم از این نوع گروه‌بندی‌ها استفاده می‌شود. ولی این امر در مدارس موضوعی تنوع و گستره بیشتری دارد.

از نظر تعامل، اغلب معلمان چه در مدارس موضوعی و چه در مدارس غیرموضوعی با دانش‌آموزان تعامل خوبی دارند. اما در مدارس موضوعی با توجه به استفاده بیشتر از گروه‌ها و انجام آزمایش‌ها و فعالیت‌های عملی این تعامل بیشتر است. به خصوص این تعامل میان دانش‌آموزان با یکدیگر نمود بیشتری دارد و اغلب مشاهده‌گران فضای این کلاس‌ها را با استفاده از واژه‌های مثبتی مانند مشارکت‌آمیز بودن، صمیمانه بودن، فعال بودن و جو مناسب توصیف کرده‌اند و فضای کلاس‌های غیرموضوعی را با واژه‌هایی مانند معمولی بودن، سنتی بودن، یکنواخت بودن و عدم مشارکتی بودن و یک طرفه بودن ارتباط تو صیف کرده‌اند.

علاوه بر این، نتایج مشاهده نشان می‌دهد که گرچه این مدارس دستاورهای مثبتی داشته‌اند، اما با مشکلاتی هم روبرو بوده‌اند که البته بیشتر جنبه اجرایی دارند. از جمله این مشکلات، ضرورت

کلاس‌های موضوعی؛ دستاوردها، محدودیت‌ها و راهکارها

جابههایی دانش آموzan در هر ساعت درسی است. دانش آموzan پس از پایان یافتن هر ساعت درسی می‌باشد کلاس مربوط را ترک کند و به کلاس دیگری نقل مکان کند. بنابراین مجبورند در زنگ تغیریک و وسائل را با خود حمل کنند که موجبات زحمت آن‌ها را فراهم می‌سازد. این امر زمانی که مدرسه در ساختمان چندطبقه واقع شده باشد، صورتی مضاعف می‌یابد. البته راه حل این مشکل اختصاص کمدهای مخصوص به هر دانش آموز است که در مدارسی که فضای لازم در اختیار داشته‌اند - هرچند به صورت ناکامل - انجام شده است. با این حال گم کردن کلید کمدها، جاگذاشتن وسائل در کلاس‌های قبلی و لذا مراجعات مکرر برای گرفتن آن‌ها از جمله مشکلاتی است که برخی از دانش آموzan را وابدا دارد که همچنان ترجیح دهندهای کیف و وسائل خود را حمل کنند.

منع چهارم اطلاعات، نتایج مصاحبه با صاحب‌نظران، کارشناسان و مطلعان در این زمینه است. برای مصاحبه از یک فرم مشتمل بر هشت محور استفاده شده است. نتایج مصاحبه حاکی از این است که موضوعی کردن کلاس‌ها نیازمند وجود فضا و وسائل آموزشی مناسب و کافی است. برای اجرای طرح کلاس‌های موضوعی، هر چند در ابتدا استانداردها مورد بازبینی و تعديل قرار گرفته است، با این حال طبق استانداردهای تعديل یافته هم، مدارس محدودی دارای حداقل امکانات لازم هستند. بنابراین باید گفت مدارس موضوعی تا رسیدن به حد استانداردها راه زیادی را در پیش دارند. در مجموع، این طرح از نظر اجرا و مدیریت با فراز و نشیب‌هایی مواجه بوده است. تخصیص اعتبارات پیش‌بینی شده به‌طور کامل محقق نشده و اغلب مدارس تحت پوشش طرح با کمبود اعتبار برای تجهیز کلاس‌ها مواجه هستند. لذا برخی از این مدارس هنوز هم به طور کامل موفق به اجرای طرح نشده‌اند.

رویکردی که تاکنون مطرح بوده، مبنی بر این بوده است که تا وقتی امکانات فراهم نشود و مدارس مجهز نشوند، اجرایی کامل طرح به تعویق بیفتند. اما برای توفیق در اجرای این طرح می‌باشد از منظر دیگری به این امر نگریسته شود. سمت وسوی رویکرد فعلی این است که مدارس باید با آنچه که در اختیار دارند، کار را شروع کنند و امکانات و تجهیزات موجود در مدرسه، کارگاه‌ها و آزمایشگاه‌ها را به تناسب موضوع درسی در کلاس‌ها مستقر سازند و تولید مواد و تجهیزات آموزشی توسط خود معلمان و دانش آموzan مورد تأکید قرار گیرد. اما در این میان آموزش مدیران و معلمان امر مهمی است که باید روی آن سرمایه‌گذاری شود. تکنولوژی آموزشی تنها به وسائل و ابزار محدود نیست. اگر معلمان مجهز به دانش و مهارت لازم شوند و انگیزه کافی در آن‌ها ایجاد شود، خود می‌توانند با بهره‌گیری از امکانات مجازی و توان و استعداد دانش آموzan به تهیه و تولید ابزار و مواد آموزشی بپردازنند و با استفاده از روش‌های فعال دانش آموzan را به کنچکاوی و تحقیق و ادارند و کلاس‌های خود را به تناسب موضوع درسی با دست‌ساخته‌های خود و دانش آموzan مجهز کنند و با مشارکت آمیز کردن فعالیت‌ها، کلاس را از یکنواختی و کسالت‌آور بودن خارج سازند. بنابراین روی آموزش معلمان و مدیران باید تأکیدی علی حله صورت گیرد. اجرای این طرح دستاورهای قابل ملاحظه‌ای دربرداشته است. از جمله این دستاوردها می‌توان به

دسترسی آسان معلمان و دانشآموزان به وسایل و مواد آموزشی موجود و صرفه‌جویی در زمان کلاس با توجه به عدم نیاز به مراجعه برای آوردن و بردن وسایل آموزشی، ایجاد انگیزه در معلمان برای استفاده از روش‌های فعال تدریس، مشارکت دادن دانشآموزان در فرآیند یاددهی – یادگیری، تجهیز کلاس به تجهیزات آموزشی مربوط به ماده درسی خاص و در نتیجه قرار گرفتن دانشآموزان در فضای موضوعی مواد درسی و آشنا شدن آن‌ها با حدود و ثغور رشته‌های دانش و علوم گوناگون، برقراری تعامل بیشتر میان دانشآموزان با یکدیگر و همچنین با معلمان، افزایش فهم و درک دانشآموزان به ویژه در مورد موضوعات انتزاعی، ایجاد کنجکاوی و تحریک کردن دانشآموزان برای طرح پرسش‌های کیفی و کشف مفاهیم، شناخت بیشتر استعداد و علاقه دانشآموزان در دروس مختلف، خارج شدن کلاس از یکنواختی و کمالت‌آمیزی، افزایش مهارت دانشآموزان در انجام فعالیت‌های عملی و آزمایش‌های درسی و ایجاد رضایت و تعلق خاطر در معلمان از نظر استقرار دائمی در کلاس ویژه رشته تدریس خود اشاره کرد.

علیرغم دستاوردهای کمی و کیفی فراوان، اجرای طرح با مشکلات و محدودیت‌هایی روبرو بوده است که در جمع‌بندی آن‌ها می‌توان به مواردی مانند پیچیدگی زیاد و وقت‌گیر بودن برنامه‌ریزی هفتگی تدریس، کمبود کلاس‌ها و وسایل و تجهیزات آموزشی، کمبود آموزش معلمان برای هماهنگ شدن با طرح، آشنا نبودن معلمان با روش‌های فعال تدریس، روش‌های تهیه و تولید مواد آموزشی، استفاده از کامپیوتر و نرم‌افزارهای مختلف آموزشی و اینترنت، پشتیبانی ناکافی از سخت‌افزارها و نرم‌افزارها توسط واحدهای مربوط در ادارات آموزش و پژوهش و پشتیبانی ناکافی در زمینه تأمین منابع مالی برای توسعه فضاها و تجهیزات آموزشی توسط سازمان‌ها و دفاتر ذی‌ربط در وزارت متبوع، حمل کیف و وسایل توسط دانشآموزان در اوقات استراحت، نبودن کمدهای ویژه دانشآموزان به تعداد کافی، جا ماندن وسایل دانشآموزان در کلاس‌های قبلي و حاکم بودن فرهنگ ناهمساز با مدارس موضوعی در میان جمعی از والدین، دانشآموزان و بعضاً معلمان (مبتنی بر مهم تر دانستن نمره و ضرورت تأکید بر حفظ مطالب بیشتر و بالا بردن قدرت پاسخ‌گویی به تست‌ها برای آمادگی یافتن برای شرکت در کنکور و لذا کم اهمیت دانستن مشارکت دانشآموزان در فعالیت‌های عملی و انجام آزمایش و تحقیق و تلقی کردن این موارد به عنوان اتلاف اوقات آموزشی) اشاره کرد.

پیشنهادها برای اصلاح و بهبود طرح ناظر به مشکلات و محدودیت‌های پیش‌گفته است. در مجموع می‌توان به مواردی مانند تأمین منابع مالی، تجهیز مدارس، اجرای طرح صرفاً در مدارس دارای قابلیت لازم، تشکیل کلاس‌های تجمیعی (مرکب از چند ماده درسی هم‌سنخ) به جای کلاس‌های موضوعی، آموزش معلمان در زمینه روش‌های فعال تدریس، تولید وسایل و مواد آموزشی و استفاده از وسایل و فضاها در دسترس برای تحقق اهداف آموزشی، آموزش مدیران در زمینه روش‌های استفاده بهینه از منابع و امکانات در دسترس، برنامه‌ریزی و هماهنگی، و برانگیزاندن معلمان و اجرای برنامه‌های توجیهی برای والدین دانشآموزان اشاره کرد.

■ بحث و نتیجه‌گیری ■

برای قضاوت در مورد میزان مناسب بودن طرح آزمایشی کلاس‌های موضوعی از دو نوع اطلاعات استفاده شده است. نوع اول اطلاعاتی است که این مدارس را با مدارس غیرموضوعی مشابه مورد مقایسه قرار می‌دهد. نوع دوم اطلاعاتی است که شرایط، فرآیندها و دستاوردهای این مدارس را با توجه به اهداف پیش‌بینی شده مورد بررسی قرار می‌دهد. نتایج پردازش اطلاعات حاصل چه هنگام مقایسه دو گروه مدارس مشمول و غیر مشمول با یکدیگر و چه هنگام مقایسه کارکردهای مدارس مشمول (میانگین‌های مشاهده شده) با وضعیت مطلوب (میانگین‌های نظری) مبنی بر مطلوب بودن وضعیت مدارس موضوعی است.

در مجموع، می‌توان گفت مدارس موضوعی در تحقق هدف‌های خود موفق بوده‌اند. تحلیل اطلاعات گردآوری شده اعم از داده‌های نرم (نظرات دانش‌آموزان، معلمان، مدیران، والدین، کارشناسان و صاحب‌نظران) و داده‌های سخت (نمرات آزمون‌های برگزار شده، معدل سال قبل، معدل نیم‌سال اول سال اجرای تحقیق، آمار و موارد قابل مشاهده) از طریق ابزارهای مختلف تحقیق اعم از پرسشنامه، مشاهده و مصاحبه بیانگر آن است که فرآیندها و دستاوردهای آموزشی و پژوهشی این مدارس از وضعیت مناسبی برخوردار بوده است.

در این زمینه چند نکته قابل بحث است. اول این‌که همان‌طور که یافته‌ها نشان داد، علاوه بر معنادار بودن تفاوت معدل نمرات نیم‌سال اول سال اجرای تحقیق و معدل نمرات سال قبل دانش‌آموزان به نفع کلاس‌های موضوعی، نمرات دانش‌آموزان موضوعی در ۹ آزمون برگزار شده در سه درس ریاضیات، ادبیات فارسی و علوم هم بالاتر از دانش‌آموزان کلاس‌های غیرموضوعی بود، اما تفاوت دو گروه فقط در سه آزمون درس علوم (در سه پایه تحصیلی) معنادار بوده است. در تفسیر این نتیجه می‌توان گفت در مدارس موضوعی گرچه کلاس‌ها به صورت موضوعی تشکیل شده‌اند، اما هنوز هم از حیث فضا و امکانات آموزشی با مشکلات زیادی مواجه هستند و در واقع با حداقل امکانات اقدام به موضوعی کردن کلاس‌ها کرده‌اند، به نحوی که فضا و تجهیزات موجود در بعضی از کلاس‌ها -از جمله ادبیات و ریاضیات که در این تحقیق مورد بررسی قرار گرفته‌اند- با اهداف و استانداردهای برنامه تفاوت زیادی دارد. در واقع می‌توان گفت در این مدارس تقریباً همان تجهیزاتی که از قبل در مدارس موجود بوده، در کلاس‌های موضوعی مستقر شده و در اختیار معلمان ذی‌ربط قرار گرفته است. بنابراین، با توجه به این‌که مدارس به‌طور سنتی در زمینه علوم و تجهیزات آزمایشگاهی از وضعیت بهتری

نسبت به سایر مواد درسی برخوردار بوده‌اند، لذا از رهگذر استقرار این تجهیزات در کلاس و فراهم آمدن امکان استفاده معلمان و دانش‌آموزان از آن‌ها توانسته‌اند در افزایش یادگیری دانش‌آموزان در درس علوم مؤثر واقع شوند. اما کمبود وسایل آموزشی در زمینه سایر دروس از جمله ریاضیات و ادبیات همچنان گریبان‌گیر این مدارس است. در ضمن، به بسیاری از مواد و وسایل مورد نیاز برای آزمایش‌ها و فعالیت‌های عملی در درس علوم دوره راهنمایی دسترسی وجود دارد و فراهم کردن آن‌ها امکان پذیرتر است و این امر می‌تواند با توجه به انگیزه معلمان در کلاس‌های موضوعی برای انجام آزمایش‌ها و فعالیت‌های عملی و تحقیقی به غنای فرآیند یاددهی- یادگیری کمک کند. گذشته از این، این امر همچنین می‌تواند ناشی از نحوه طراحی سوال‌های آزمون‌ها باشد. این آزمون‌ها توسط معلمان دوره راهنمایی به شکل معمول طراحی شده و بیشتر سوال‌های آزمون‌های طراحی شده به‌طور مرسوم ناظر به یادآوری و یادسپاری مطالب است و کمتر به درک و درونی کردن و ترکیب اطلاعات و توانایی استفاده از آن‌ها توجه شده است. بر این اساس توانایی دانش‌آموزان کلاس‌های موضوعی در پاسخ‌گویی به سوالات با دانش‌آموزان کلام‌های غیرموضوعی به‌جز در درس علوم تفاوت معنادار نداشته است.

نکته دوم مربوط به تفاوت نظرات والدین با سایر گروه‌های تحقیق است. برای ارزشیابی ۴ متغیر اصلی مربوط به فرآیندهای یاددهی- یادگیری، ۳۳ سوال در پرسشنامه گنجانده شده بود. یافته‌ها نشان داد که تفاوت نمرات سه گروه تحقیق (شامل معلمان، دانش‌آموزان و مدیران) به‌نفع مدارس مشمول معنادار بود. اما نمرات والدین مدارس مشمول گرچه در همه موارد بالاتر از غیرمشمول بود، اما تفاوت نمرات آن‌ها فقط در مورد یک متغیر از ۴ متغیر اصلی معنادار بود و در سایر موارد تفاوت معنادار نبود. علاوه بر این برای سنجش متغیرهای جانبی، در پرسشنامه والدین ۷ سوال گنجانده شده بود که گرچه تفاوت نظرات والدین در هر ۷ سوال معنادار نبود، ولی در ۵ مورد از آن‌ها نمرات والدین در مدارس غیرمشمول بالاتر بود. در مجموع، هنگام مقایسه مدارس موضوعی با غیرموضوعی طبق نظرات والدین می‌توان گفت میان عملکرد دو نوع مدرسه از نظر مطلوبیت - جز در مورد یک متغیر- وجه ممیزی وجود ندارد. این در حالی است که هنگام مقایسه مدارس مشمول با وضعیت مطلوب، با استفاده از نظرات والدین (با توجه به معنادار بودن تفاوت میانگین نمرات والدین مدارس مشمول با میانگین نظری) عملکرد مدارس موضوعی مطلوب ارزیابی می‌شود. در تفسیر این نتیجه می‌توان گفت که نمرات والدین مدارس موضوعی از سطح بالایی برخوردار بوده است (میانگین مشاهده

کلاس‌های موضوعی؛ دستاوردها، محدودیت‌ها و راهکارها

شد، ۳۱ نمره از میانگین نظری بالاتر بوده است)، اما با توجه به اینکه در انتخاب مدارس غیرمشمول تلاش شده است تا مدارس همسطح با مدارس موضوعی انتخاب شوند، لذا نمرات والدین در مدارس غیرمشمول هم از سطح بالایی برخوردار بوده و بر این اساس نمرات والدین در دو گروه مدارس مورد تحقیق تفاوت معنادار نداشته است. به عبارت دیگر، گرچه والدین در مدارس مشمول به عملکرد مدرسه نمرات بالایی اختصاص داده‌اند، اما با توجه به اینکه والدین در مدارس غیرمشمول هم به عملکرد مدارس نمرات بالایی اختصاص داده‌اند، تفاوت آن‌ها معنادار نبوده است. علی‌رغم این امر، چیزی متفاوت بودن نظرات والدین با سایر گروه‌های نمونه قابل بررسی است. به نظر می‌رسد این موضوع ریشه در عدم اجرای برنامه‌های توجیهی از سوی مدارس مشمول برای آشنایی کردن والدین با طرح در دست اجرا داشته باشد. در طرح آزمایشی ذی‌ربط دوره‌های آموزشی برای مدیران و معلمان اجرا شده که علی‌رغم موفق نبودن، دست‌کم امکان آشنایی آن‌ها با طرح را فراهم آورده است، اما در مورد والدین اقدام خاصی صورت نگرفته است. از سوی دیگر، با توجه به اطلاع ضمنی والدین در مدارس مشمول از در دست اجرا بودن یک طرح خاص در مدارس ذی‌ربط، ممکن است که انتظارات بالایی برای ایجاد تغییرات و کسب دستاوردهای خاص توسط مدرسه در آن‌ها ایجاد شده باشد و عدم تحقق آن‌ها موجبات ارائه نظرات متفاوتی از سوی آن‌ها در قیاس با سایر گروه‌های مشمول طرح آزمایشی - را فراهم کرده باشد.

در مجموع، یافته‌های حاصل از اجرای پرسش‌نامه‌ها و آزمون‌های پیش‌رفت تحصیلی و بررسی معدل نمرات دانش‌آموزان با نتایج حاصل از مصاحبه با کارشناسان و صاحب‌نظران در حوزه تعلیم و تربیت و همچنین با نتایج حاصل از مشاهده کلاس‌های موضوعی و غیرموضوعی همخوان و لذا دال بر معتبر بودن نتایج است. نتیجه مصاحبه‌ها مبنی بر موفقیت نسبی طرح و تحقق اهداف آن است و نتیجه مشاهدات کلاس‌ها هم نشانگر مناسب‌تر بودن وضعیت کلاس‌های موضوعی نسبت به غیرموضوعی در زمینه‌های مورد بررسی است.

نتایج این تحقیق در زمینه میزان استفاده معلمان و دانش‌آموزان از تکنولوژی آموزشی و انجام آزمایش‌ها و فعالیت‌های عملی و ارتباط آن با پیش‌رفت تحصیلی با نتایج تحقیقات پیشین هم خوانی دارد. طبق نتایج تحقیقات انجام شده در ایران، استفاده از تجهیزات آموزشی با میزان یادگیری ارتباط دارد (باطنی، ۱۳۷۳، درویش، ۱۳۷۷ و غذیری، ۱۳۷۴). نتایج تحقیقات خارجی انجام شده هم حاکی از مؤثر بودن استفاده از تکنولوژی آموزشی بر افزایش یادگیری دانش‌آموزان و غنی شدن تعلیم و تربیت (کرنل

و مارتین، ۱۹۹۹)، فعال کردن روش‌های یادگیری و ارتقای سطح آن (ژانگ، ۲۰۰۲؛ ژانگ و دانگ، ۲۰۰۴؛ بالانسکت، ۲۰۰۹ و بالانسکت و دیگران، ۲۰۰۶)، افزایش تعامل و یادگیری اجتماعی (اورمرود، ۱۹۹۸ و ونگر، ۱۹۹۹)، یادگیری اکتشافی و افزایش نگهداری مطالب در ذهن (دیوک، ۱۹۹۸ و کرنل، ۲۰۰۲)، درگیر کردن دانش‌آموزان در استفاده از رسانه‌ها برای کشف و انتقال دانش (ویلسون، ۱۹۹۳) و تجهیز دانش‌آموزان به دانش و مهارت‌های مورد نیاز (پرایم، ۱۹۹۸؛ ژانگ، ۲۰۰۲ و کو، ۲۰۰۷) است.

نتایج تحقیق حاضر در مورد میزان استفاده معلمان از روش‌های فعال تدریس و ارتباط آن با پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان هم با نتایج تحقیقات پیشین سنتیت دارد. تحقیقات متعددی تأیید کرده‌اند که کیفیت کار معلم از عواملی است که بیشترین تأثیر را بر عملکرد دانش‌آموزان می‌گذارد (بودا، ۲۰۱۰). نتایج مطالعات تریگول، پروس و واترهوس هم نشان داده که روش تدریس معلمان بر رویکرد دانش‌آموزان نسبت به یادگیری مؤثر است (به نقل از گاسمن، ۱۵۷، ۲۰۰۸).

طبق نتایج تحقیق حاضر، معلمان در کلاس‌های غیرموضوعی از تکنولوژی آموزشی کمتر استفاده می‌کنند. این نتایج با یافته‌های تحقیقات پیشین همخوانی دارد که از جمله آن‌ها می‌توان به تحقیقات نظری، ۱۳۷۳؛ اکبری، ۱۳۸۰؛ شاهکرم، ۱۳۷۵؛ فلاخ، ۱۳۸۲؛ درویش، ۱۳۷۷؛ غدیری، ۱۳۷۴؛ مشایخی، ۱۳۷۲؛ هاشمی‌مقدم، ۱۳۷۱؛ واشقانی فراهانی، ۱۳۷۳؛ باطنی، ۱۳۷۳؛ توکلی، ۱۳۷۹؛ مهربان، ۱۳۷۴؛ اطهری‌راد، ۱۳۷۵ و نهادنی، ۱۳۷۷) اشاره کرد.

علاوه بر این، نتایج مصاحبه‌ها و مشاهده‌ها حاکی از آن است که این طرح علیرغم موققیت در همه ابعاد، در حصاری از فقدان‌ها و کمبودها محدود شده است. امکانات این طرح از نظر فضا و تجهیزات بسیار کم و در واقع محدود به همان چیزهایی است که این مدارس از قبل در اختیار داشته‌اند. البته در موارد محدودی از رهگذر این طرح منابع و امکانات کمی در اختیار برخی از این مدارس قرار گرفته است. فضا و تجهیزات اغلب مدارس برای اجرای کامل طرح ناکافی است. به علت محدودیت فضا، گاه کلاس‌های تجمیعی (چند موضوعی) تشکیل شده است. در اغلب کلاس‌ها امکان چینش کلاسی متناسب با طرح درس یا نیست یا به سختی امکان پذیر است. یکی از مشکلات این مدارس نداشتن فضای کافی و مناسب برای نصب کمدهای ویژه و سایل دانش‌آموزان و لذا اجرای آن‌ها به حمل وسایل خود در حیاط و در میان طبقات مختلف ساختمان است و این امر می‌تواند یکی از دلایل عدم نظرات والدین در زمینه بهتر ندانستن وضعیت مدارس موضوعی نسبت به غیرموضوعی باشد.

کلاس‌های موضوعی؛ دستاوردها، محدودیت‌ها و راهکارها

در مورد دوره‌های آموزشی برگزار شده برای مدیران و معلمان این طرح موقعيت نداشته است و مدیران و معلمان از کم و کيف دوره‌ها ناراضی بوده‌اند. در واقع می‌توان گفت موقعيت اين طرح در پاره‌ای از مدارس علی‌رغم در اختیار نداشتن امکانات لازم و کافی، بيشتر مرهون فراهم شدن امکان برای استفاده معلمان و دانش‌آموزان از وسائل و تجهيزات توزيع شده و استقرار يافته در کلاس‌ها بوده است.

تدابع اجرای موقعيت آمیز این برنامه و اصلاح نقاط ضعف آن، همانند هر برنامه دیگری، نیازمند پایش مستمر و ارزشیابی‌های تکوینی و نهايی در مراحل بعد است.

■ پیشنهادهای کاربردی

۱. رفع مشکلات مربوط به فضای نامناسب و ناکافی مدارس و کلاس‌های موضوعی (با توجه به ناکافی بودن تعداد کلاس‌ها نسبت به جمعیت دانش‌آموزی، تعداد مواد درسی و تعداد معلمان

هر ماده درسی در هر مدرسه و نامناسب و ناکافی بودن فضای کلاس‌ها برای استقرار تجهيزات آموزشی و چيتش چيدمان کلاسي متناسب با موضوع درس و فعالیت‌های گروهي دانش‌آموزان)

۲. رفع مشکلات مربوط به تجهيزات آموزشی نامناسب و ناکافی مدارس و کلاس‌های موضوعی (با توجه به ناکافی و نامناسب بودن تجهيزات آموزشی مستقر در مدارس و کلاس‌های موضوعی)

۳. رفع مشکلات مالي مدارس موضوعی (با توجه به عدم تحقق وعده‌های داده شده در زمينه تحصیص اعتبارات لازم)

۴. برگاري دوره‌های آموزشی با كمي و كيفيت بايسته برای مدیران و معلمان (با توجه به ناراضی بودن مدیران و معلمان از کم و کيف دوره‌های آموزشی برگزار شده در زمينه مربوط)

۵. برگاري جلسات توجيهي و هماهنگي با والدين دانش‌آموزان در مدارس موضوعي و برقراري ارتباط بيشتر با آنان از طريق جلسات اوليا و مربيان، دادن گزارش‌های کارماهانه يا فصلی و ... (با توجه به معنadar نبودن تفاوت نظرات والدين دانش‌آموزان در مدارس موضوعي با مدارس غيرموضوعي)

۶. پشتيباني فني ادارات آموزش و پرورش از سистем‌های اطلاعاتي و ارتباطي مدارس اعم از سخت‌افزار و نرم‌افزار (با توجه به ناکافی بودن پشتيباني ادارات آموزش و پرورش در اين زمينه)

۷. نظارت بيشتر، برقراري ارتباط و پشتيباني بخش ستادي طرح در سطح ادارات آموزش و پرورش مناطق، استان و دفتر آموزش راهنمائي تحصيلي از مدارس موضوعي (با توجه به كافي نبودن نظارت و پشتيباني بخش ستادي)

۸. اختصاص كمدهای ویژه به دانش‌آموزان برای استقرار كيف و وسائل دانش‌آموزان (با توجه به جابه‌جايی دانش‌آموزان در کلاس‌های مختلف در طول روز و مشكل و دست‌وپاگير بودن حمل وسائل برای آنان)

۹. اختصاص ساعتی از خدمت موظف معلمان برای فراهم کردن فرصت تولید وسایل آموزشی و تجهیز کلاس توسط معلمان با همکاری دانش آموزان (با توجه به پرشدن ساعت موظف معلمان با تدریس و ارزشیابی از دانش آموزان و نداشتن فرصت برای تولید وسایل آموزشی و تجهیز و تربیت کلاس‌ها با وسایل و آرایه‌های مرتبط با ماده درسی)
۱۰. تخصیص اعتبارات ویژه به مدارس برای تولید وسایل آموزشی و تجهیز کلاس توسط معلمان و گروه‌های درسی (با توجه به هزینه‌بر بودن تولید و ساخت وسایل و پوسترهاي آموزشی و نبودن بودجه لازم در اختیار مدارس)
۱۱. کاهش تراکم دانش آموزان در کلاس برای استفاده بهینه از کلام‌های موضوعی (با توجه به ضرورت تقسیم دانش آموزان به گروه‌های مختلف و مشارکت آنان در انجام آزمایش‌ها و فعالیت‌های عملی)

■ پیشنهادهای پژوهشی

۱. انجام ارزشیابی از اجرای آزمایشی طرح کلاس‌های موضوعی در سال‌های بعد (احتمال دارد بخشی از نتایج مثبت به بار آمده ناشی از توجه ویژه به این مدارس و ضرورت پاسخ‌گیری معلمان و مسئولان آن‌ها و افزایش نظرارت بر کار آن‌ها باشد، نه ضرورتاً به سبب مناسب بودن طرح آزمایشی)
۲. بررسی سایر دستاوردهای احتمالی مدارس موضوعی نظری کسب مهارت‌های اجتماعی بیشتر، میل به همکاری جمعی و بروز رفتارهای شهروندی توسط دانش آموزان و افزایش تعامل اجتماعی معلمان با دانش آموزان و ...
۳. امکان‌سنجی برای توسعه طرح کلاس‌های موضوعی و تحت پوشش قرار دادن مدارس بیشتر
۴. بررسی نیازهای آموزشی مدیران، معلمان و مریبان مدارس موضوعی جهت برنامه‌ریزی برای افزایش کم و کیف دوره‌های آموزشی

■ محدودیت‌های این تحقیق

۱. محدود بودن این ارزشیابی به کم و کیف فرآیندها و دستاوردهای آموزشی و پرورشی مدارس موضوعی (در این تحقیق بر اساس نظر دفتر آموزش راهنمایی تحصیلی، ارزشیابی از زمینه و دروندادها مدنظر نبوده است).
۲. اجرای تحقیق در اوخر سال تحصیلی که معلمان و دانش آموزان سرگرم آماده شدن برای امتحانات و بعضاً دوره کردن دروس بودند و لذا فرصت کافی برای توزیع مناسب مشاهده‌ها از نظر زمانی موجود نبود و به طور فشرده انجام شد.

کلاس‌های موضوعی؛ دستاوردها، محدودیت‌ها و راهکارها

منابع

- کارشناسی ارشد)، دانشگاه اراک، اراک.
- اطهاری راد، علاءالدین. (۱۳۷۵). نقش تکنولوژی آموزشی در تسهیل مدریت در مدارس (پایان نامه کارشناسی ارشد).
- دانشگاه سبزوار، سبزوار.
- اکبری، ابوالقاسم. (۱۳۸۰). بررسی میزان استفاده از وسائل آموزشی در دبیرستان‌های استان تهران و نقش آن در پیشرفت تحصیلی دانش‌آموختان (پایان نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه تهران، تهران.
- باطنی، حافظ. (۱۳۷۳). بررسی میزان استفاده از وسائل آموزشی تبریز: شورای تحقیقات آموزش و پرورش آذربایجان شرقی.
- بیان‌انگرد، اسماعیل. (۱۳۷۸). روش‌های پیشگیری از افت تحصیلی. تهران: انجمن اولیا و مربیان.
- توکلی، محمد. (۱۳۷۹). بررسی عوامل بازدارنده بهره‌گیری از تکنولوژی آموزشی در فرایند یاددهی - یادگیری از دیدگاه دبیران راهنمایی (پایان نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه آزاد اسلامی گرگان، گرگان.
- درویش، عزیزانه. (۱۳۷۷). بررسی میزان استفاده معلمان ابتدایی از وسائل آموزش و پرورش لرستان: شورای تحقیقات آموزش و پرورش راهنمایی.
- دفتر آموزش و پرورش راهنمایی. (۱۳۸۸). بخش‌نامه‌ها و دستورالعمل‌ها. تهران: وزارت آموزش و پرورش.
- شاه‌کرم، ابوالفضل. (۱۳۷۵). بررسی وضع موجود و مطلوب کاربرد رسانه‌های آموزشی. خرم‌آباد: شورای تحقیقات آموزش و پرورش لرستان.
- غدیری، احمد. (۱۳۷۴). بررسی میزان استفاده مطلوب از وسائل آموزشی در مدارس ابتدایی. سند: شورای تحقیقات آموزش و پرورش کردستان.
- فاتحی، فرامرز. (۱۳۸۴). موائع بهره‌گیری از تکنولوژی آموزشی در یاددهی - یادگیری در مدارس قسم: بندرعباس: شورای تحقیقات آموزش و پرورش هرمزگان.
- فلاخ، علی نصرت (۱۳۷۲). شناخت موائع و مشکلات دبیران در بکارگیری مواد و وسائل آموزشی در فرآیند تدریس دوره راهنمایی. خرم‌آباد: شورای تحقیقات آموزش و پرورش لرستان.
- مشایخی، پرویز. (۱۳۷۲). عوامل بازدارنده معلمان ابتدایی در استفاده از تکنولوژی آموزشی. ساری: شورای تحقیقات آموزش و پرورش مازندران.
- موسوی‌نژاد، محمود. (۱۳۸۰). اثر هر یک از عوامل در افت تحصیلی. تهران: انتشارات دانشگاه علامه طباطبائی.
- مهرسان، رضا. (۱۳۷۴). بررسی میزان کاربرد تکنولوژی آموزشی در رشته‌های مختلف دوره متوسطه. سمنان: شورای تحقیقات آموزش و پرورش سمنان.
- نظری، جمشید. (۱۳۷۳). بررسی علل عدم تهابی معلمان به استفاده از وسائل آموزشی. کمانشاه: شورای تحقیقات آموزش و پرورش کرمانشاه.
- نهادوندی، محمدرحیم. (۱۳۷۷). وضعیت به کارگیری وسائل آموزشی و کمک آموزشی در تدریس از دیدگاه معلمان و مدیران (پایان نامه کارشناسی ارشد)، دانشگاه اراک، اراک.
- واشقانی فراهانی، مasha'allah. (۱۳۷۳). بررسی موائع بهره‌گیری از تکنولوژی آموزشی از دیدگاه دبیران راهنمایی (پایان نامه

- the introduction of multimedia classroom.
- EDUCAUSE's seminars on Academic Computing.* Snowmass, CO: EDUCAUSE.102.
- Reber, A. (1993). *Implicit Learning and Tacit Knowledge.* Oxford, England: Oxford University Press.
 - Solomon, L. D. (2000). *Philosophical Inquiry in Instructional Technology: The Forgotten Pathway to Learning.* Long Beach, California: The Association for Educational Communications and Technology.
 - Stinson, B. M., & Claus, K. (2000). The effects of electronic classrooms on learning English composition: A middle ground between traditional instruction and computer based instruction. *Technological Horizons in Education*, 27(8), 106-107.
 - Suchman, L. (1987). *Plans and Situated Actions.* Cambridge, England: Cambridge University press.
 - Wenger, E.(1999). *Communities of Practice.* Cambridge, England: Cambridge University Press.
 - Wilson, D. L. (1993). Universities wrestle with the design of tomorrow's high-tech classroom. *Chronicle of Higher Education*, 39(28), 106-107.
 - Zhang, S. (2002). *Students' perceptions of multimedia classrooms at East Tennessee State.* (Doctoral dissertation), East Tennessee State University.
 - Zhang, S. (2004). *Perception of learning effectiveness in the multimedia classroom vs. the traditional classroom: A case study.* Baltimore: University of Maryland.
 - Zhang, S., & Deng, H., (2004). Perception of learning effectiveness in the Multimedia classroom vs. the traditional: A case study. *Media review*, 11(4), 87-107.
 - conventional classroom furniture. *Clearing House*, 64(91), 22-41.
 - Gardner, H. (1983). *Frames of Mind.* New York: Basic Books.
 - Gardner, H. (1999). *The Disciplined Mind.* New York: Simon & Schuster.
 - Gossman, P. (2008). Teaching Development-Experience and philosophy (using the three Rs). *Teacher Education Quarterly*, 35(2), 155-169.
 - Kuo, T. (2007). *The Factors of Design on Playing Equipment in Young Children Schools by Viewpoint of Young Children Behavioral Development.* Taiwan: Nan-HuaUniversity, Department of Early Children Education.
 - McVey, G. (1996). Ergonomics and the Learning Environment. In D. Jonassen (ed.), *Handbook of Research for Education Communications and Technology.* New York: Macmillia.
 - Mills, S., & Tincher, R. (2003). Be the technology: A development model for evaluating technology integration. *Journal of Research on Technology in Education*, 35(3), 382-401.
 - Ormrod, J. E. (1998). *Educational Psychology.* Upper Saddle River, N.J.: Prentice Hall.
 - Otto, S. (2004). *Nostalgic for What? The Epidemic of Images of the Mid 20th Century Classroom in American, Media Culture and What it Means.* USA: Oklahoma State University.
 - Pesanelli, D. (1993). The plug-in school: A learning environment for the 21st century. *The Futurist*, 27(5) 4-29.
 - Prime, G. (1998). Tailoring assessment of technological literacy learning. *The Journal of Technology Studies*, 24(1), 45-69.
 - Ranker, R. (2001). 360-degree support: Wrapping a full array faculty support services around

پی‌نوشت‌ها

1. Balanskat	12. Cornell	23. lab classroom
2. Blamire	13. Stinson & Claus	24. Wilson
3. Kefala	14. Games D. Finn	25. Mills & Tincher
4. Zhang	15. Solomon	26. Ranker
5. Kuo	16. Otto	27. Pesanelli
6. Brown and Duguid	17. Prime	28. Gardner
7. Suchman	18. Cornell & Martin	29. Reber
8. Ormrod	19. Zhang & Deng	30. Davenport & Prusak
9. Wenger	20. Bergen	31. Suchman
10. Duke	21. Dunn	32. Buda
11. McVey	22. modern classroom	33. Gossman